

अथ श्रीपाद्मे महापुराणे चुतर्थं ब्रह्मखण्डं प्रारभ्यते
श्रीवेदव्यासाय नमः

प्रथमोऽध्यायः

शौनकउवाच-

कलौसमागतेसूतप्राणिनांकेनकर्मणा
उद्धारोवैभवेत्तस्मात्कथयस्वममाग्रतः १

सूतउवाच-

साधुसाधुमुनिश्रेष्ठपुरायात्मनांवरोभवान्
सर्वेषांचजनानांचशुभवाञ्छोनिरंतरम् २
एतद्वयासःपुराविप्रःसर्वज्ञःसर्वपूजितः
पृष्ठोजैमिनिनातंसयदाहशृणुवैष्णव ३
दंडवत्प्रणिपत्यासौव्यासंसर्वार्थपारगम्
गुरुंसत्यवतीसूनुंप्रच्छमुनिपुंगवः ४

जैमिनिरुवाच-

कलौनृणांभवेत्केनमोक्षोवैकथयस्वमे
अल्पेनापि च पुरायेन मत्याश्चाल्पायुषोयतः ५

व्यासउवाच-

साधुसंगाद्वेद्विप्रशास्त्राणांश्रवणंप्रभो
हरिभक्तिर्भवेत्तस्मात्ततोज्ञानंततोगतिः ६
नरोचतेकथाभूमौपापिष्ठायजनायवै
वैष्णवीसतुविज्ञेयःपापिष्ठप्रवरोद्विजः ७
श्रीकृष्णस्यकथांश्रुत्वाऽनदीभवतिवैष्णवः
असत्यांतांतुयोब्रूयाज्जेयःसपापिनांगुरुः ८
यस्मिन्यस्मिन्स्थलेविप्रकृष्णस्यवर्ततेकथा
तस्मात्स्माज्जगन्नाथोयातित्यक्त्वानकर्हिचित् ९
कृष्णस्ययःकथारंभेकुर्याद्विघ्नंनराधमः
नरकान्निष्कृतिर्नास्तिमन्वंतरशतावधि १०
येपुराणकथांश्रुत्वानिंदत्युपहसंतिवै
तेषांकरस्थानरकाबहुक्लेशकराःसदा ११

जन्मांतरार्जितं पापं तत्क्षणादेव नश्यति
 श्रीकृष्णचरितं योवैश्रोतु मिच्छां करोत्यपि १२
 भक्त्यायोवै नरः कुर्यात् श्रीकृष्णचरितं तथा
 न जाने श्रवणे तस्य कागति वर्वाभविष्यति १३
 ब्रह्महत्यादिकं पापं अकालमरणं तथा
 सुरापानं तथा स्तेयं सर्वं नश्यति पापिनः १४
 पापं कृत्वा तु यो मर्त्यः पश्चात्पापं निवर्तयेत्
 तस्य पापं वज्रेन्नाशमग्निनातूलराशिवत् १५
 श्रीकृष्णचरितं विप्रतिष्ठै द्वै पुस्तकं गृहे
 तस्य गृहसमीपं हिनायां तियमकिं कराः १६
 जैमिनिरुवाच—
 वदं तिवैष्णवान् कांश्ववांच्छाब्रूहि गुरोमम
 इदानीं तान् समाज्ञातुं तेषां माहात्म्यमुत्तमम् १७
 व्यासउवाच—
 यो नरो मस्तके भक्त्यावैष्णवां घ्रिजलं द्विज
 करोति सेचनं पापीतीर्थस्नाने न तस्य किम् १८
 साधु संगंतु यः कुर्यात् क्षणं वार्द्धक्षणं द्विज
 तस्य नश्यं ति पापानि ब्रह्महत्यामुखानि च १९
 यत्र यत्र कुले चैव एको भवति वैष्णवः
 कुलं तस्य यदापापैर्युक्तं तन्मोक्षगामि वै २०
 हिंसादं भक्तामक्रोधैर्वर्जिता श्वैव येन राः
 लोभमोहपरित्यक्ताज्ञेया स्तेवैष्णवाद्विज २१
 पितृभक्तादयायुक्ताः सर्वप्राणिहितेरताः
 अमत्सरावैष्णवायेविज्ञेयाः सत्यभाषिणः २२
 विप्रभक्तिरतायेच परस्त्रीषु नपुंसकाः
 एकादशी व्रतरता विज्ञेया स्तेवैष्णवाः २३
 गायं तिहरिनामानि तुलसी माल्यधारकाः
 हर्यघ्रिसलिलैः सिक्ताविज्ञेया स्तेवैष्णवाः २४
 श्रोत्रयोर्मस्तके येषां तुलस्याः पर्णमुत्तमम्
 कर्हिंचिद् दृश्यते विप्रविज्ञेया स्तेवैष्णवाः २५

पारवंडसंगरहिताविप्रदेषविवर्जिताः
 सिंचेयुस्तुलसीयेचज्ञातव्यावैष्णवानराः २६
 पूजयंतिहरिंयेचतुलस्याचार्चयंतिये
 कन्यादानरतायेचयेवैह्यतिथिपूजकाः २७
 शृणवंतिविष्णुचरितंविज्ञेयावैष्णवानराः
 यस्यगृहेसुप्रतिष्ठेत्शालग्रामशिलापिच २८
 मार्जयंतिहरेःस्थानंपितृयज्ञप्रवर्तकाः
 जनेदीनेदयायुक्ताविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः २९
 परस्वंब्राह्मणद्रव्यंपश्यंतिविषवद्यये
 हरिनैवेद्यंयेऽनुशनन्तिविज्ञेयावैष्णवाजनाः ३०
 वेदशास्त्रानुरक्तायेतुलसीवनपालकाः
 राधाष्टमीव्रतरताविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः ३१
 श्रीकृष्णपुरतोयेचदीपंयच्छंतिश्रद्धया
 परनिंदानंकुर्वितिविज्ञेयास्तेचवैष्णवाः ३२
 सूतउवाच-
 पृष्ठोजैमिनिनाव्यासइत्युक्तःसयथाक्रमम्
 मयेदंकथ्यतेब्रह्मन् यत्प्रसंगादगुरोःश्रुतम् ३३
 अध्यायंश्रद्धयायुक्तंयेशृणवंतिनरोत्तमाः
 सर्वपापविनिर्मुक्तायांतिविष्णोःपरंपदम् ३४
 इति श्रीपाद्येमहापुराणेब्रह्मखंडेव्यासजैमिनिसंवादेप्रथमोऽध्यायः १

द्वितीयोऽध्यायः

सूतउवाच-
 शृणुशौनकवद्यामिचान्यधर्मपुरातनम्
 व्यासजैमिनिसंवादंश्रोतृणांपापनाशनम् १
 जैमिनिरुवाच-
 कर्मणाहिगुरोकेनमंदिरंजगतीपतेः
 यातितत्कथयस्वाद्यनरःपापीचमेप्रभो २
 व्यासउवाच-
 श्रीकृष्णमंदिरेयोवैलेपनंकुरुतेनरः

सर्वपापविनिर्मुक्तःश्रांतोयातिहरेगृहम् ३
 यश्चांबुलेपनंकुर्यात् संक्षेपाच्छृणुजैमिने
 तस्यपुरायमहंवच्ममंदिरेजगतीपतेः ४
 तत्रयावंतिपश्यंतिरजांसिचद्विजोत्तम
 तावत्कल्पसहस्राणि सवसेद्विष्णुमंदिरे ५
 पुरासीदंडकोनाम्नाचौरोलोकभयप्रदः
 ब्रह्मस्वहारीमित्रघोयुगेद्वापरसंज्ञके ६
 असत्यभाषीकूरश्चपरस्त्रीगमनेरतः
 गोमांसाशीसुरापश्चपाखंडजनसंगभाक् ७
 वृत्तिच्छेदीद्विजातीनांन्यासापहारकस्तथा
 शरणागतहंताचवेश्याविभ्रमलोलुपः ८
 एकदासद्विजश्रेष्ठकस्यचिद्विष्णुमंदिरम्
 जगामहरणार्थायविष्णोद्रव्यंसमूढधीः ९
 अथद्वारिप्रविश्यासावंघ्रिः कर्दमसंयुतः
 प्रोच्छितः सकलंनिम्नेभूमौदेवगृहस्यच १०
 तेनैवकर्मणाभूमिर्निम्नरिक्ताबभूवह
 लोहस्यचशलाकाभ्यांमुद्घाटचत्वररम्मुदा ११
 प्रविवेशहरेगेहंवितानवरशोभितम्
 रवकांचनदीपाढ्यंपरिध्वस्तमहत्तमम् १२
 नानापुष्पसुगंधाढ्यंनानापात्रसमाकुलम्
 सुवासितस्यतैलस्यगंधेनपरिपूरितम् १३
 अनेनहारकेणाथपर्यक्तेसुमनोहरे
 शायितोराधयासार्द्धदृष्टः पीतांबरोऽच्युतः १४
 प्रणम्यराधिकानाथंनिष्पापः सोऽभवत्तदा
 नेष्याम्यथननेष्यामित्रनेनकिंभवेन्मम १५
 सेवांकर्तुमशक्तोऽहयतश्चौरोऽस्मिसर्वदा
 द्रव्येणकार्यमस्तीतित्तेतुंकृतवान्मनः १६
 पातयित्वांशुकंभूमौकौशेयंकमलापतेः
 बबंधवस्तुजातंचपाणौकृत्वासकंपितः १७
 विष्णोर्मायापतेश्वाथतानिसर्वाणिजैमिने

कृत्वाशब्दं सुधोरं च पतितान्यथता निवै १८
 परित्यज्य सुनिद्रां च धावं तइति किन्व हो
 आगताबहुशोलोकाश्वोरोद्रव्यं जवेन च १९
 त्यक्त्वाधनं च चौरोऽपित्रस्तः किंचिज्जगाम ह
 दंशितः कालसर्पेण मृतोऽसौ गत किल्बिषः २०
 यमाज्ञयात स्यदूताः पाशमुद्भरपाण्यः
 आगतास्तं समाने तु दंष्ट्रिणश्चर्मवाससः २१
 बबंधुश्चर्मपाशेन निन्युर्दुर्गमवर्त्मना
 दृष्ट्वातं शमनः क्रुद्धः पप्रच्छ सचिवं प्रति २२
 यमउवाच-
 अनेन किंकृतं कर्म पापं वापुण्यमेव वा
 समूलं वदहे प्राज्ञचित्रगुप्तममाग्रतः २३
 चित्रगुप्तउवाच-
 सृष्टानियानि पापानि विधात्रापृथिवीत ले
 कृतान्यनेन मूढेन सत्यमेतन्मयो दितम् २४
 किंत्वा कर्णयलोकेश सुकृतं चास्यवर्त्तते
 मन्येऽहय मुना भ्रातः सर्वपापविलोपितत् २५
 धर्मराजउवाच-
 किं पुण्यं वर्तते ऽमात्यवद सारं ममांति के
 श्रुत्वैवं तद्विधास्यामियत्रयोग्यो भवेद सौ २६
 यमस्यवचनं श्रुत्वासभयश्चित्रगुप्तकः
 कृत्वा हस्तां जलिप्राहचात्मनः स्वामि नेद्विज २७
 चित्रगुप्तउवाच-
 हरणार्थं हरे द्रव्यं गतोऽसौ पापिनां वरः
 प्रोज्जितः कर्द्मोराजन् पादयोद्वारतो हरेः २८
 बभूवलिसासाभूमिर्बिलच्छिद्रविवर्जिता
 तेन पुण्यप्रभावेण निर्गतं पातकं महत्
 वै कुंठं प्रतियोग्योऽसौ निर्गतस्तवदंडतः २९
 व्यासउवाच-
 श्रुत्वासवचनं तस्य पीठं कनकनि र्मितम्

ददौतस्मैचोपविष्टस्तत्रपूज्योयमेनसः ३०
 ननामशिरसात्वैप्रोवाचविनयान्वितः
 यमउवाच-
 पवित्रंमंदिरंमेऽद्यपादयोस्तद्धिरेणुभिः ३१
 कृतार्थोऽस्मिकृतार्थोऽस्मिकृतार्थोऽस्मिनसंशयः
 इदानींगच्छभोसाधोहरेमंदिरमुत्तमम् ३२
 नानाभोगसमायुक्तंजन्ममृत्युनिवारणम्
 व्यासउवाच-
 इत्युक्त्वाधर्मराजोऽसौस्यंदनेस्वर्णनिर्मिते ३३
 राजहंसयुतेदिव्येतमारोप्यगतैनसम्
 समस्तसुखदंस्थानंप्रेषयामासचक्रिणः ३४
 एवंप्रविष्टोवैकुंठेतत्रतस्थौसुखंचिरम्
 लेपनंयेप्रकुर्वतिभक्त्यातुहरिमंदिरम् ३५
 तेषांकिंवाभविष्यतिनजानेऽहद्विजोत्तम
 यइदंशृण्याद्बक्त्यापठेद्योवासमाहितः ३६
 कोटिजन्मार्जितंपापनश्यत्येवनसंशयः ३७

इति श्रीपाद्महापुराणेब्रह्मखण्डेहरिमंदिरलेपनमाहात्म्यं
 नामद्वितीयोऽध्यायः २

तृतीयोऽध्यायः

शौनकउवाच-
 कार्त्तिकस्यचमाहात्म्यंब्रूहिसूतममाग्रतः
 तद्ब्रतस्यफलंकिंवादोषंकिंतदकुर्वतः १
 सूतउवाच-
 पुरैकदामुनिश्चेष्टव्यासंसत्यवतीसुतम्
 जैमिनिःपृष्ठवानेतदारेभेकथितंमुनिः २
 व्यासउवाच-
 तिलतैलंमैथुनंयःशुभदेकार्त्तिकेत्यजेत्
 बहुजन्मकृतैःपापैर्मुक्तोयातिहरेर्गृहम् ३
 मत्स्यंचमैथुनंयोवैकार्त्तिकेनपरित्यजेत्

प्रतिजन्मनिसंमूढः शूकरश्चभवेद्धुवम् ४
 कार्तिकेतुलसीपत्रैः पूजयेद्वैजनार्दनम्
 पत्रेपत्रेऽश्वमेधस्यफलं प्राप्नोति मानवः ५
 कार्तिकेमुनिपुष्टैर्यः पूजयेन्मधुसूदनम्
 देवानां दुर्लभं मोक्षं प्राप्नोति कृपया हरे: ६
 कार्तिकेमुनिशाकं वैयोऽश्नाति च नरोत्तमः
 संवत्सरकृतं पापं शाकेनैकेन नश्यति ७
 फलं तस्य नरोऽश्नाति चोर्जे योवै हरिप्रिये
 प्रदत्त्वा तु हरे ब्रह्मन् वृजिनं कोटि जन्मजम् ८
 सुरसंसर्पिषायुक्तं द्याद्यो हरये पिच
 सर्वपापैर्विनिर्मुक्तः सगच्छेद्वरिमंदिरम् ९
 कार्तिकेयोनरोदद्यादेकपद्मं हरावपि
 अंतेविष्णुपदं गच्छेत्सर्वपापविवर्जितः १०
 प्रातः स्नानं नरो योवै कार्तिकेश्री हरिप्रिये
 करोति सर्वतीर्थं शुयत्स्नात्वा तत्फलं लभेत् ११
 कार्तिकेयोनरोदद्यात्प्रदीपं न भसि द्विजः
 विप्रहत्यादिभिः पापैर्मुक्तो गच्छेद्वरे गृहम् १२
 मुहूर्तमपि योदद्यात्कार्तिकेश्री तये हरे:
 दीपं न भसि विप्रेन्द्रतस्मिंस्तुष्टः सदाहरिः १३
 योदद्यात्मगृहे दीपं कृष्णस्य सघृतं द्विजः
 कार्तिकेचाश्वमेधस्य फलं स्याद्वैदिने १४
 प्रदीपस्य च माहात्म्यं विशेषमुच्यते मया
 निशामय द्विजश्रेष्ठसे तिहासं समाहितः १५
 पूर्वत्रितायुगे विप्रो वै कुंठो नामतः शुचिः
 यस्य संगप्रभावे णमुक्तो भवति पातकी १६
 एकदाकार्तिकेसोऽपि प्रदीपं पुरतो हरे:
 दत्त्वा गृहं गतो विप्रो घृतपूर्ण द्विजर्षभः १७
 सर्पिस्तस्वादितुचाखुरागतोऽपि प्रदीपतः
 यावत्खादितुमारेभेबोधितोऽसौ प्रदीपकः १८
 मूषकोऽग्निभयात्तत्र वे गेना पिपलायितः

आखोश्वसकलं पापं विनष्टं कृपया हरेः १६
 सर्पेण दंशितश्चाखुः प्राणत्यागं च कारह
 ततो यमाज्ञया दूताः पाशमुद्भरपाणयः २०
 आगता स्तं समाने तुं बंधु श्वरञ्जुभिः
 यावन्ने तुं मनश्चक्रुः शंखचक्रगदाधराः २१
 आगता गरुडारूढाविष्णु दूताश्वतुर्भुजाः
 विमानं गगने चैव राजहं सयुतं शुभम् २२
 निर्मितं कनकैः शुद्धैः कामगं कृपया हरेः
 पाशं छित्वा तो दूताः प्रोचु स्तेयम किं करान् २३
 विष्णुभक्तोऽप्यसौ मूढाव्यर्थं तु बंधनं कृतम्
 गच्छ ध्वंशमनप्रेष्याय दिवां छास्ति जीवितुम् २४
 श्रुत्वा प्रकं पिता स्ते वै पृच्छं ति विनया न्विताः
 केन पुरुय प्रभावे णयुष्मा भिर्नीयते पुरम् २५
 असौ विष्णोर्महापापीयूयं तद्वर्तुमहर्थ
 विष्णु दूताऊचुः -
 पुरतो वासु देवस्य प्रदीपबोधनं कृतम् २६
 तै नैव कर्मणा दूतानया मो विष्णु मंदिरम्
 अनिच्छयापियः कुर्याद्विष्णोर्दीपस्य बोधनम् २७
 कोटि जन्मार्जितं पापं त्यक्त्वा याति हरे गृहम्
 भक्त्या प्रदीपं योद्यात् कार्तिके तु हरे दिनैः २८
 तस्य पुरुयं समारूया तुं नशक्तो हरिणा विना
 घृतपूर्णप्रदीपं यो भक्त्या द्याद्वरे गृहे २९
 अश्वमेधसह स्वेण तस्य किं वा प्रयोजनम्
 अश्वमेधप्रकर्तायः स्वर्गया तिहरे दिनैः ३०
 कार्तिके दीपदाता च सगच्छेद्वरिमंदिरम्
 व्यासउवाच -
 इति श्रुत्वा तो दूता गता स्ते वै यथा गताः ३१
 विष्णु दूतारथे कृत्वा गता स्तं विष्णु मंदिरम्
 विष्णु सान्निध्य एवा स्यमन्वं तरशतं गतम् ३२
 ततो मर्त्ये राजकन्याबभूव कृपया हरेः

पुत्रपौत्रसमायुक्ताचिरंभोगंचकारसा ३३
 इतःपुनर्गतासातुगोलोकंहरिसेवया
 सूतउवाच-
 भक्त्याशृणोत्योमत्योदीपमाहात्म्यमुत्तमम् ३४
 सर्वपापविनिर्मुक्तःसयातिविष्णुमंदिरम् ३५
 इति श्रीपाद्येमहापुराणेब्रह्मखंडेदीपदानमाहात्म्यं
 नामतृतीयोऽध्यायः ३

चतुर्थोऽध्यायः

शैनकउवाच-
 जयंत्याःसूतमाहात्म्यंकदासाक्रियतेजनैः
 कथयस्वमयित्वंवैपोतःसंसारसागरे १
 सूतउवाच-
 शृणुविप्रप्रवद्यामियत्पृष्ठोमुनिसत्तम
 पुराब्रह्मानारदेनपृष्ठेतत्सुरालये २
 नारदउवाच-
 जयंत्याश्वैवमाहात्म्यंकथयस्वपितामह
 यच्छ्रुत्वाहंगमिष्यामितद्विष्णोःपरमंपदम् ३
 ब्रह्मोवाच-
 शृणुष्वावहितोविप्रतवाग्रेकथयाम्यहम्
 जयंत्याउपवासेनविष्णुलोकंसगच्छति ४
 स्मरणात्कीर्तनात्पापंसप्तजन्मार्जितमुने
 जयंतीदहतेतद्विकिंपुनःसोपवासकृत् ५
 जन्माष्टमीचनवमीचैत्रेमासिसिताशुभा
 कृष्णाचतुर्दशीकुंभेमेषेशुक्लाचतुर्दशी ६
 दुर्गाष्टम्याश्विनेशुक्लाद्वादशीश्रवणान्विता
 महापुरायाश्वशुभदाजयंत्यःषट्प्रकीर्तिः ७
 कृष्णजन्माष्टमीपूर्वप्रसिद्धापापनाशिनी
 क्रतुकोटिसमाह्येषातीर्थानामयुतैःसमा ८
 कर्तारगवांसहस्रंतुयोददातिदिनेदिने

तत्फलं समवाप्नोति जयं त्यां समुपोषणे ६
 हेमभारसहस्रं तु कुरु द्वे रविग्रहे
 तत्फलं समवाप्नोति जयं त्यां समुपोषणे १०
 कृष्णाजिनसहस्राणि तिलधेनु शतानिच
 तत्फलं समवाप्नोति जयं त्यां समुपोषणे ११
 कन्याकोटि सहस्राणां दाने भवति यत्फलम्
 तत्फलं समवाप्नोति जयं त्यां समुपोषणे १२
 ससागरामिमां पृथ्वद्यं दत्वा यल्लभते फलम्
 तत्फलं समवाप्नोति जयं त्यां समुपोषणे १३
 वापीकूपतडागदि कर्तव्यं देवतालये
 तत्फलं समवाप्नोति जयं त्यां समुपोषणे १४
 मातापित्रो गुरुरुणां च भक्तिं युक्तः करोति यः
 तत्फलं समवाप्नोति जयं त्यां समुपोषणे १५
 आपदा हरणा र्थायतीर्थ सेवा कृता त्मनाम्
 सत्यव्रतानां यत्पुण्यं जयं त्यां समुपोषणे १६
 गंगायां नर्मदायां यत्पुण्यं सारस्वते जले
 स्नात्वा पुण्यमवाप्नोति जयं त्यां समुपोषणे १७
 यत्पुण्यं श्राद्धकर्तृणां पितृणां मिंदुसंक्राये
 तत्फलं समवाप्नोति जयं त्यां समुपोषणे १८
 नारदउवाच-
 केन केन कृता पूर्वकथयस्व पितामह
 ब्रह्मोवाच-
 कार्तवीर्येण कर्णेन कुमारेण च धीमता १९
 सगरेण दिलीपेन काकुस्थेन कृतापुरा
 गौतमेन च गार्येण जामदग्न्येन धीमता २०
 वाल्मीकिना कृता पूर्वद्रौपदे येन साधुना
 ददाति वांछितान् कामान् भाद्रपस्य सिताष्टमी २१
 प्राजापत्यर्द्दसंयुक्ताविशेषेण मताष्टमी
 वर्षेवर्षेप्रकर्तव्याप्रीत्यर्थं चक्रपाणिः २२
 कोटि जन्मार्जितं पापं मुहूर्ते नविलीयते

रात्रौजागरणं कृत्वा निष्ठापूर्वं जितेंद्रियः २३
 गंधपुष्पादि नैवेद्यैः पूजनीयः पृथक् पृथक्
 एवं यः कुरुते विप्रजयंती समुपोषणम् २४
 कोटिजन्मार्जितं पापं ज्ञानतोऽज्ञानतः कृतम् २५
 प्रसादादेव की सूनो यामा द्वेन विलीयते
 जयंती तिथि संप्राप्तौ भुंजते येन राधमाः २६
 त्रैलोक्य संभवं पापं भुंजते तेन संशयः
 सागराद्यानि तीर्थानि मुक्तस्थानानि सर्वशः २७
 गृहेति षष्ठं तिसवर्गे जयंती व्रतकारिणः
 तस्य सर्वाणि तीर्थानि देहेति षष्ठं तिदेवताः २८
 करोति यो नरो भक्त्याजयंतीं कृष्णावल्लभाम्
 न वेदेन पुराणेन मया दृष्टं महामुने २९
 तत्समन्नाधिकं वापि कृष्णाराधाष्टमी व्रतम्
 न करोति न रो भक्त्यासभवेत् कूरराक्षसः ३०
 यो न रोऽश्नाति मूढात्माजयंती वासरे द्विज
 महानरकमश्नाति यथा च हरिवासरे ३१
 अतीतमागतं यस्तु कुलमेकोत्तरं शतम्
 पते तु नरके घोरे जयंत्यां भोजने नवै ३२
 जयंती बुधवारे चरो हिरण्यासहितायदा
 भवेद्यमुनिशार्दूलकिं कृतैर्वर्तकोटिभिः ३३
 कृते त्रेतायुगे चैव द्वापरे च कलोयुगे
 कृतासम्यग् विधाने न जयंती पापनाशिनी ३४
 जागरे पद्मनाभस्य पुराणं पाठयेतुयः
 आजन्मोपार्जितं पापं दहते तूलराशिवत् ३५
 यः शृणोति न रो भक्त्यापुराणं हरिवासरे
 कोटिजन्मार्जितं तस्य पापं नश्यति तत्त्वणात् ३६
 वासरे पद्मनाभस्य पूजयेद्वाचकं मुने
 कुलकोटिं समुद्धृत्य विष्णुलोके सपूज्यते ३७
 जयंत्यामुपवासे न यो न रोऽत्र पराङ्मुखः
 सर्वधर्मविनिर्मुक्तो यात्यसौ नरकं ध्रुवम् ३८

गंधपुष्पैश्चधूपैश्चघृतपूर्णप्रदीपकैः
 पूजयेद्भक्तिभावैश्चदद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ३६
 विधिनानेनयोविप्रजयंतींप्रकरोतिच
 नरोवैतारयेद्भक्त्यापुरुषानेकविंशतिम् ४०
 नदौर्भाग्यंनवैधव्यंनभवेत्कलहोगृहे
 संतरेनविरोधंचनपश्यतिधनक्षयम् ४१
 यान् यांश्चिकीष्टेकामान् जयंतीसमुपोषकः
 तांस्तान्प्राप्नोतिसकलान् विष्णुलोकंसगच्छति ४२
 विष्णुभक्तिपरानित्यंजयंतीव्रतमानसाः
 तेधन्यास्तेकुलीनास्तेऽश्वरास्तेचपंडिताः ४३
 यानिकानिचतीर्थानिवतानिनियमानिच
 जयंतीवासरस्यैवकलानाहंतिषोडशीम् ४४
 भाद्रेवैचोभयेपक्षेयःकरोतिसभार्यकः
 राधाकृष्णाष्टमींवत्सप्राप्नोतिहरिसन्निधिम् ४५
 व्रतंचपुरायकारंचयःकरोतिसदाहरेः
 सयातिविष्णोवैकुंठंजयंतीसमुपोषकः ४६
 आचारहीनंकुलभ्रष्टंकीर्तिहीनंकुयोनिजम्
 नाशयत्याशुपापंचजयंतीहरिवल्लभा ४७
 मेरुतुल्यानिपापानिब्रह्महत्यादिकानिच
 सनिर्दहतिसर्वाणिजयंत्यांसमुपोषकः ४८
 पुत्रार्थीलभतेपुत्रंधनार्थीलभतेधनम्
 मोक्षार्थीलभतेमोक्षंजयंत्यांसमुपोषकः ४९
 जयंतीकरणेचित्तंयेषांभवतितत्परम्
 यमोऽपिशंकतेनित्यंतेयांतिपरमांगतिम् ५०
 सूतउवाच-
 कथयित्वानारदंतुययैसचयथागतः
 मयापिकथितंब्रह्मन् यत्पृष्ठोऽहत्वयामुने ५१
 माहात्म्यंचजयंत्यायेशृणवंतिभक्तिभावतः
 तेपियांतिपरंधामविमुक्ताःसर्वपातकैः ५२
 पुराणवाचकंब्रह्मन् जयंतीव्रतिनंतथा

येपश्यंतिनराः पापास्तेयांतिपरमं पदम् ५३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मवंडेब्रह्मनारदसंवादेजयंतीव्रतमाहात्म्यं
नामचतुर्थोऽध्यायः ४

पंचमोऽध्यायः

शौनकउवाच-

कथयस्वमहाप्राज्ञपुत्रहीनोजनोभवेत्

कर्मणाकेनवैसूतपुत्रोभवतिकेनच १

सूतउवाच-

एतत्पृष्ठः पुराब्रह्मानारदेनमहात्मना

सयदाहतदातं चशृणुष्व मुनिपुंगव २

नारदउवाच-

पितामहमहाप्राज्ञसर्वतत्त्वार्थपारग

अपुत्रोवैभवेन्मत्यः कर्मणाकेनपद्भज ३

वंध्यास्त्रीवाभवेत्केनवृज्जिनेनममाग्रतः

कथयशृणवतोवैमेसर्वप्राणिहितेरत ४

दुहिताजायतेकेनकर्मणावानपुंसकः

मृतवत्सोभवेत्केनमृतवत्सातिदुःखिता

केनपुण्येनभोब्रह्मनपुनः पुत्रोभवेद्वद् ५

ब्रह्मोवाच-

कथयामिसमासेनसावधानेनतच्छृणु

वृत्तांतं पृच्छ सित्वं वैशृणवतां विस्मयप्रदम् ६

पूर्वजन्मनियोमत्योर्वर्तन्त्रं ब्राह्मणस्यच

हरेद्वाहारयेदत्रपुत्रहीनोभवेत्क्लिल ७

इहजन्मनियोमत्यः पुराणश्रवणं हिच

ससस्याभूमेदानं चकुयद्विश्रद्धयान्वितः ८

धेनुं बहुगुणां हैमीं बहुदुग्धां सदक्षिणाम्

सुवर्णप्रतिमां चैवतस्य पुत्रोभवेद्ध्रुवम् ९

पूर्वजन्मनियानारीपरबालकघातनम्

करोतिकपटेनैवबालहीनाभवेद्ध्रुवम् १०

सौवर्णप्रतिमादानंयानारीश्रद्धयान्विता
 कुर्यात्पानंब्राह्मणस्यभक्त्यावैचरणोदकम् ११
 पुराणश्रवणंचैवदद्याद्वैबहुदक्षिणाम्
 बह्वपत्याजीववत्साभवेन्नास्त्यत्रसंशयः १२
 जलेनिमग्नंबालंयोदृष्ट्वायानसमुद्धरेत्
 इहजन्मन्यपुत्रोवैसाऽपुत्रीचभवेद्ध्रुवम् १३
 वृषभंचैवकूष्मांडंससुवर्णसवस्त्रकम्
 दद्यादानंब्राह्मणस्यकुर्याद्वालव्रतंशुभम् १४
 गौरींकन्यांतथाकुर्यात्पुराणश्रवणंहियः
 पुत्रोवैजायतेतस्यसर्वपातकनाशनम् १५
 पूर्वजन्मनियोमत्योनिराशंचातिथिंद्विज
 कुर्यात्क्रोधेनदंडंचपुत्रहीनोभवेद्ध्रुवम् १६
 ब्राह्मणंचातिथिंचैवकुर्याद्वक्त्याप्रपूजनम्
 अन्नदानंजलंचैवतथादेवालयंशभम् १७
 पूर्वजन्मनियानारीभूणहत्यांचयोनरः
 कुर्यात्सामृतवत्साचमृतवत्सोभवेद्ध्रुवम् १८
 यानारीस्वामिसहिताकुर्याद्विहरिवासरम्
 सुपुत्राभर्तृसुभगाभवेत्साप्रतिजन्मनि १९
 योनरोगोधनंकुर्याच्छूद्रःकुर्याद्विमोहितः
 ब्राह्मणीहरणंवापिकर्मणासनपुंसकः २०
 इदंतुवृजिनंकृत्वापश्चात्पुणयंकरोतियः
 इहपुणयप्रभावेणदुहिताजायतेद्विज २१
 आसीत्वेतायुगेराजाश्रीधरोनामतोद्विज
 अपुत्रोधनवांस्तस्यजायाहेमप्रभावती २२
 व्यासंसकलशास्त्रज्ञंसर्वलोकहितैषिणम्
 आगतंचैवप्रच्छचापुत्रोऽहकथंद्विज २३
 उवाचनृपतेःश्रुत्वावचनंविनयान्वितम्
 राजादत्तेचपीठेचनिर्मितेकनकादिभिः २४
 राजाराजीतस्यपादोद्यौतंकृत्वाचहर्षितौ
 पीत्वापादोदकंद्वैचसर्वपातकनाशनम् २५

व्यासउवाच-

राजनृशृणुष्वयत्पृष्ठमपुत्रोयेनकर्मणा
तवेयंराज्ञीचापुत्रीचैकपतीवतस्तथा २६
पूर्वजन्मनिचंद्रस्त्वंनाम्नावरतनुस्मृतः
भार्यातवापिशुभ्रांगीनाम्नावैशंकरीस्मृता २७
एकदापथियातौचनीचपुत्रंजलेपिच
मग्नंदृष्ट्वाहेलयाचगतौसपंचतांगतः २८
बहुपुरायप्रभावेणराज्ञीराजागतौयुवाम्
तेनकर्मविपाकेनयुवायोर्नभवेत्सुतः २९
राजोवाच-

इदानींकेनपुरयेनसुतोवैजायतेप्रभो
अपुत्रस्यमनुष्याणांजीवनंहिनिरर्थकम् ३०

व्यासउवाच-

सवस्त्रंचैवकूष्मांडंवृषभंससुवर्णकम्
देहिदानंब्राह्मणस्यकुरुबालव्रतंतथा ३१
गौरींकन्यांतथादेहिपुराणश्रवणंकुरु
पुत्रोवैजायतेतत्रसर्वपातकनाशनम् ३२

ब्रह्मोवाच-

इतिश्रुत्वाततोराजाव्यासोक्तंदानमुत्तमम्
पुराणश्रवणंचैवचकारगतकिल्बिषः ३३
ततःपुत्रोवर्षमध्येबभूवसर्वपूजितः
अभूद्राजासार्वभौमःसुंदरःकुलनायकः ३४

सूतउवाच-

यइदंशृणुयाद्भक्त्याकरोतिदानमुत्तमम्
अपुत्रोलभतेपुत्रंसंक्षेपात्कथितंमया ३५
भक्त्याश्रुत्वातुयानारीकुर्याद्ब्राह्मणपूजनम्
सुपुत्रासाभवेन्नित्यंशास्त्रोक्तविधिनाद्विज ३६
सुवर्णरिजतंवस्त्रंपुष्पमाल्यंचचंदनम्
योदद्यात्पुस्तकेभक्त्यासर्वपापप्रणाशनम् ३७
पूर्वजन्मनियोमूढोब्रह्मबालकघातकः

तस्यक्रूरोभवेत्पुत्रः सप्तजन्मांतरैर्द्विजः ३८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मरवणंडेब्रह्मनारदसंवादेकर्मविपाककथनं
नामपञ्चमोऽध्यायः ५

षष्ठोऽध्यायः

शौनकउवाच-

केनपुरयेनभोसूतवैकुंठंसमावाप्यते
तद्वदस्वशृणवतोमेपोतोहिभवसागरे १

सूतउवाच-

साधुसाधुमुनिश्रेष्ठसर्वमंगलकारक
कथयामिसमासेनशृणवतांपापनाशनम् २
विष्णवेब्राह्मणायैवमृदावेशमविनिर्मितम्
योवैदद्यादद्विजश्रेष्ठस्यपुरायनिशामय ३
विष्णुलोकेचसविप्रः सर्वपापविवर्जितः
सौधवासीभवेन्नित्यंविष्णुलोकेप्रपूज्यते ४
विष्णवेसौधगेहंयोदद्याद्वैब्राह्मणायच

हरेन्निकेतनंप्राप्यस्वर्गवासीभवेद्ध्रुवम् ५

अंतेविष्णुपुरंगत्वायुक्तः कोटिकुलैर्द्विज
स्वर्णसौधेगृहेस्थित्वाकुर्याद्दोगंयथासुखम् ६

ब्राह्मणस्थापनेपुरायन्द्वैभवतिभोमुने

संख्यांकर्तुमशक्तस्तुतद्वेधाः सर्वकारकः ७

गणयन्तेरेणवश्वैवगणयन्तेवृष्टिबिंदवः

नगणयन्तेविधात्रापिब्रह्मसंस्थापनेफलम् ८

नारदेनपुराब्रह्मापृष्ठः संसारसंभवः

वेधास्तंकथयामासतच्छृणुष्वमहामुने ९

पुरासीदद्वापरेब्रह्मन्वारनारीसुशोभना

सुकेशीहरिणीनेत्रासुमध्याचारुहासिनी १०

नाम्नासाचंचलापांगीययौदेशांतरंकदा

सर्वपापसमायुक्तानरकेपातयन्तिच ११

संगेनसिंधुनाकांक्षीजनान् देवालयंगता

तत्रक्षणं सोपविष्टातां बूलभक्षणं कृतम् १२
 शेषं चूर्णं सौधभित्तौ दत्वा निम्ने कुतूहलात्
 ततो गता जारकां दीधना रथनगरं प्रति १३
 जारेण केन चित्सार्द्धं संकेतः सहसाकृतः
 संकेतं तु गता वेश्यावनं रात्रौ विमोहिता १४
 संकेतं नागतो वैश्यो व्यशं किष्टविलोकिता
 कथं कांतो नागतो मे सर्पव्याघैश्च भक्षितः १५
 संकेतं नं कथं हित्वा गतः किं कामविह्वलः
 अन्ययाज्ञातया सार्द्धमभिलाषी भवेत् किमु १६
 परामृष्टैतदृहद्यंतः कोटपालभयाद्द्विज
 नगरं नागता साहिरुद्धेलोकपथेतमैः १७
 एतस्मन्नं तरेव्याघ्रः कामरूपी बलात्कुधी
 प्रेषितः कालदेवेनाग्रसदागत्यतां द्विज १८
 ततस्तु यमुनाभ्रातुर्दूतास्तेभीमवर्षिणः
 आगतागिरिकूटां गानेतुंतां पापकर्मणा १९
 वक्रपादावक्रमुखाउन्नासाबहुदंष्ट्रिणः
 चर्मरञ्जूर्मुद्गरांश्च गृहीत्वा पांशुलां द्विज २०
 बंधयामासु रुन्मत्तागणिकां चर्मरञ्जुभिः
 शंखचक्रगदापद्मधारिणो वनमालिनः २१
 प्रेषितादेवदेवेन तद्भक्तवत्सलेन च
 कृष्णजीमूतसंकाशाः स्फुरद्वदनपंकजाः २२
 श्रेणीधराश्चारुनासादिव्यकुंडलभूषिताः
 ददृशुः पथिगच्छं तो विष्णोर्दूतामहात्मनः २३
 विष्णुदूताऊचुः -
 केयूर्यं विकृताकारालद्यं तेकर्वुराइव
 इमां विष्णोः प्रियतमां नीत्वा क्वव्रजथोत्तमाम्
 इदं वचनमाकरण्यतेषां तेतुद्गुतं युः २४
 अथतेक्रोधसंपन्नाविष्णोर्दूतामहाबलाः
 जघ्नुस्तेसंदेशहरान् यमस्यजगतः प्रभोः २५
 चक्रादिशस्त्रसंघैश्च सूर्यकोटि समप्रभैः

कृतांतस्यभटाः सर्वे रुदंतस्तेपलायिताः २६
 यमं प्रोचुः सभीता श्वर्वृत्तांतं सकलं द्विज
 यमोऽपि तत्कथां श्रुत्वा चित्रगुप्तमुवाच ह २७
 धर्मउवाच-
 केन पुरायेन भोमंत्रिन् वेश्यामुक्तिं समागता
 एतन्मेपृच्छत सर्वकथयस्वयथार्हतः २८
 चित्रगुप्तउवाच-
 तयापापान्यर्जितानिजन्मतः सुबहून्यपि
 किंत्वा कर्णयलोकेशयदिस्यात्पुरायमस्तित् २९
 गणिकैकदाधर्मराजसर्वालंकारभूषिता
 कांचित्पुरींजगामाशुजारकांक्षीधनार्थिनी ३०
 तत्र देवालयेतस्मिन् स्थित्वातां बूलभक्षणं
 कृत्वातच्छेष्चूर्णं तु ददौ भित्तौ तु कौतुकात् ३१
 तेन पुराय प्रभावेण गणिका गतपातका
 वै कुंठं प्रतिसायाति निर्गतात वदं डतः ३२
 सूतउवाच-
 इति श्रुत्वात तोदूताय मोऽपि वचनं द्विज
 व्यापारे चान्यतश्चित्तं ददौ सागणिका पिच ३३
 आरूढास्यं दनेदिव्येराजहं सयुतेतथा
 विष्णुलोकं ययौ साच वेष्टिता विष्णुकिंकरैः ३४
 श्रीविष्णोराज्ञयासाथ कुलकोटियुतापिच
 तस्थौ सौधगृहे विप्रनानाभोगं च कारह ३५
 भक्त्यायोवै हरे गेहेदद्याच्छूर्णं प्रयतः
 पुरायं किंवाभवेत्तस्य न जानेद्विजपुंगव ३६
 भक्त्याध्यायं पठेद्योवै शृणोति सादरेण च
 सर्वपापविनिर्मुक्तो यात्यसौहरिमंदिरम् ३७
 इति श्रीपाद्येमहापुराणेब्रह्मखण्डेब्रह्मनारदसंवादेषष्ठोऽध्यायः ६

सप्तमोऽध्यायः

शौनकउवाच-

कथयस्वमहाप्राज्ञगोलोकंयातिकर्मणा
 सुमतेदुस्तरात्केनजनःसंसारसागरात्
 राधायाश्चाष्टमीसूततस्यामाहात्म्यमुत्तमम् १
 सूतउवाच-
 ब्रह्माण्नारदोऽपृच्छत्पुराचैतन्महामुने
 तच्छृणुष्वसमासेनपृष्ठवान्सइतिद्विज २
 नारदउवाच-
 पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविदांवर
 राधाजन्माष्टमीतातकथयस्वममाग्रतः ३
 तस्याःपुरायफलंकिंवाकृतंकेनपुराविभो
 अकुर्वतांजनानांहिकिल्बिषंकिंभवेद्द्विज ४
 केनैवतुविधानेनकर्त्तव्यंतद्वतंकदा
 कस्माज्ञाताचसाराधातन्मेकथयमूलतः ५
 ब्रह्मोवाच-
 राधाजन्माष्टमीवत्सशृणुष्वसुसमाहितः
 कथयामिसमासेनसमग्रंहरिणाविना ६
 कथितुंतत्फलंपुण्यंनशक्नोत्यपिनारद
 कोटिजन्मार्जितंपापंब्रह्महत्यादिकंमहत् ७
 कुर्वतियेसकृद्भक्त्यातेषांनश्यतितत्त्वणात्
 एकादश्याःसहस्रेण्यत्फलंलभतेनरः ८
 राधाजन्माष्टमीपुण्यंतस्माच्छतगुणाधिकम्
 मेरुतुल्यसुवर्णानिदत्त्वायत्फलमाप्यते ९
 सकृद्राधाष्टमीकृत्वातस्माच्छतगुणाधिकम्
 कन्यादानसहस्रेण्यत्पुण्यंप्राप्यतेजनैः १०
 वृषभानुसुताष्टम्यातत्फलंप्राप्यतेजनैः
 गंगादिषुचतीर्थेषुस्नात्वातुयत्फलंलभेत् ११
 कृष्णप्राणप्रियाष्टम्याःफलंप्राप्नोतिमानवः
 एतद्वतंतुयःपापीहेलयाश्रद्धयापिवा १२
 करोतिविष्णुसदनंगच्छेत्कोटिकुलान्वितः
 पुराकृतयुगेवत्सवरनारीसुशोभना १३

सुमध्याहरिणीनेत्राशुभांगीचारुहासिनी
 सुकेशीचारुकर्णीचनाम्नालीलावतीस्मृता १४
 तयाबहूनिपापानिकृतानिसुदृढानिच
 एकदासाधनाकांक्षीनिःसृत्यपुरतःस्वतः १५
 गतान्यनगरंतत्रदृष्ट्वासुज्ञनान्बहून्
 राधाष्टमीव्रतपरान् सुंदरेदेवतालये १६
 गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्वस्त्रैर्नानाविधैःफलैः
 भक्तिभावैःपूजयंतोराधायामूर्तिमुत्तमाम् १७
 केचिद्गायंतिनृत्यंतिपठंतिस्तवमुत्तमम्
 तालवेणुमृदंगांश्ववादयंतिचकेमुदा १८
 तांस्तांस्तथाविधानदृष्ट्वाकौतूहलसमन्विता
 जगामतत्समीपंसापप्रच्छविनयान्विता १९
 भोभोःपुण्यात्मानोयूयंकिंकुर्वतोमुदान्विताः
 कथयध्वंपुण्यवंतोमांचैवविनयान्विताम् २०
 तस्यास्तुवचनंश्रुत्वापरकार्यहितेरताः
 आरेभिरेतदावकुंवैष्णवाव्रततत्पराः २१
 राधाव्रतिनऊचुः-
 भाद्रेमासिसिताष्टम्यांजाताश्रीराधिकायतः
 अष्टमीसाद्यसंप्राप्तातांकुर्वामप्रयतः २२
 गोघातजनितंपापंस्तेयजंब्रह्मघातजम्
 परस्त्रीहरणाद्यैवतथाचगुरुतल्पजम् २३
 विश्वासघातजंचैवस्त्रीहत्याजनितंथा
 एतानिनाशयत्याशुकृतायाचाष्टमीनृणाम् २४
 तेषांचवचनंश्रुत्वासर्वपातकनाशनम्
 करिष्याम्यहमित्येवपरामृष्यपुनःपुनः २५
 तत्रैवव्रतिभिःसार्वकृत्वासाव्रतमुत्तमम्
 दैवात्सापंचतांयातासर्पघातेननिर्मला २६
 ततोयमाज्ञयादूताःपाशमुद्भूरपाणयः
 आगतास्तांसमानेतुंबबंधुरतिकृच्छ्रतः २७
 यदानेतुंमनश्चक्रुर्यमस्यसदनंप्रति

तदागताविष्णुदूताःशंखचक्रगदाधराः २८
 हिरण्यमयंविमानंचराजहंसयुतंशुभम्
 छेदनंचक्रधाराभिःपाशंकृत्वात्वरान्विताः २९
 रथेचारोपयामासुस्तांनारींगतकिल्बिषाम्
 निन्युर्विष्णुपुरंतेचगोलोकारूपंमनोहरम् ३०
 कृष्णोनराधयातत्रस्थितावतप्रसादतः
 राधाष्टमीवतंतातयोनकुर्याद्यमूढधीः ३१
 नरकान्निष्कृतिर्नास्तिकोटिकल्पशतैरपि
 स्त्रियश्चयानकुर्वतिव्रतमेतच्छुभप्रदम् ३२
 राधाविष्णोःप्रीतिकरंसर्वपापप्रणाशनम्
 अंतेयमपुरींगत्वापतंतिनरकेचिरम् ३३
 कदाचिज्ञन्मचासाद्यपृथिव्यांविधवाधुवम्
 एकदापृथिवीवत्सदुष्टसंघैश्चताडिता ३४
 गौर्भूत्वाचभृशंदीनाचाययौसाममांतिकम्
 निवेदयामासदुःखंरुदंतीचपुनःपुनः ३५
 तद्वाक्यंचसमाकर्ण्यगतोऽहविष्णुसंनिधिम्
 कृष्णोनिवेदितश्चाशुपृथिव्यादुःखसंचयः ३६
 तेनोक्तंगच्छभोब्रह्मन् देवैःसार्वचभूतले
 अहंतत्रापिगच्छामिपश्चान्ममगणैःसह ३७
 तच्छ्रुत्वासहितोदैवैरागतःपृथिवीतलम्
 ततःकृष्णाःसमाहूयराधांप्राणगरीयसीम् ३८
 उवाचवचनंदेविगच्छेहंपृथिवीतलम्
 पृथिवीभारनाशायगच्छत्वंमत्तर्यमंडलम् ३९
 इतिश्रुत्वापिसाराधाप्यागतापृथिवींतः
 भाद्रेमासिसितेपक्षेश्रमीसंज्ञिकेतिथौ ४०
 वृषभानोर्यज्ञभूमौजातासाराधिकादिवा
 यज्ञार्थशोधितायांचदृष्टासादिव्यरूपिणी ४१
 राजानंदमनाभूत्वातांप्राप्यनिजमंदिरम्
 दत्तवान् महिषींनीत्वासाचतांपर्यपालयत् ४२
 इतितेकथितंवत्सत्वयापृष्ठंचयद्वचः

गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं प्रयत्नः ४३

सूतउवाच-

य इदं शृणु या द्वकत्याचतुर्वर्गफलप्रदम्

सर्वपापविनिर्मुक्तश्चांतेयाति हरे गृहम् ४४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मरखण्डेब्रह्मनारदसंवादेश्रीराधाष्टमीमाहात्म्यं

नामसप्तमोऽध्यायः ७

अष्टमोऽध्यायः

शौनकउवाच-

समुद्रमथनं सूतपुराकस्मात्कृतं गुरो

हृदयेकौतुकं जातं श्रोतुं मेवदचामरैः १

सूतउवाच-

ब्रह्मन् वच्मिसमासेन सिंधोर्मथनकारणम्

दुर्वाससेंद्रसंवादमिति हासं शृणुष्वत त् २

महातपामहातेजादुर्वासाईश्वरांशजः

ब्रह्मर्षिः प्रययौ स्वर्गमिन्द्रं दृष्टुं सचैकदा ३

तस्मिन्ददर्शकाले तं गजारूढं शचीपतिम्

दृष्टास्त्रजं पारिजातां दौतस्मै महामुनिः ४

गृहीत्वातांस्त्रजं चेंद्रो विन्यस्य गजमूर्ढनि

देवराट् प्रययौ ब्रह्मन् सैन्योनंदनं प्रति ५

हस्तीचादायतां मालां छित्त्वा तु धरणीतले

चिक्षेपचमहाकुर्वस्तमित्याहमहामुनिः ६

त्रैलोक्यैकश्रियायुक्तोयस्मात्वमवमन्यसे

तव त्रैलोक्यश्रीर्नष्टाभवत्येवनसंशयः ७

ततः शक्रोजगामाशुसुप्तश्वपुरं पुनः

ददर्शजगतां माताचां तद्वानं गतास्वयम् ८

नष्टमं तद्वानवत्यांतदातस्यां जगत्रयम्

क्षुत्पिपासान्विताः सर्वेचुक्रुशुवैर्निरंतरम् ९

नववर्षु वर्वारिवाहाः शुष्काश्वैव जलाशयाः

सर्वेतेशाखिनः शुष्काः फलपुष्पविवर्जिताः १०

चुतिपासार्दिताः सर्वेब्रह्मणः सन्निधिंयुः
 तं सर्वेकथया मासुः दुःखशोकं पितामहम् ११
 देवानां वचनं श्रुत्वा धाता देवगणैः सह
 भृगवादिमुनिभिश्चैव प्रययौ क्षीरसागरम् १२
 विष्णुं समर्चया मास क्षीराब्धे रुत्तरेतटे
 मंत्रमष्टाक्षरं वेधाजपन् ध्यायन् जगत्पतिम् १३
 ततः प्रसन्नो भगवान् सर्वेषां च दिवौ कसाम्
 वै न ते यं समारुद्ध्यचा गतः सदयः प्रभुः १४
 पीतवस्त्रं च तु बर्हाहुं शंखचक्रगदाधरम्
 दृष्ट्वा तं जगता मीशं पुंडरीकनिभेक्षणम् १५
 विष्णुं भवोदधेः पोतं वनमाला विभूषितम्
 श्रीवत्सकौ स्तु भोरस्कमानं दाश्रुपरिप्लुताः १६
 तुष्टु वुर्जयशब्देन न मश्वकुर्निरंतरम्
 श्रीभगवानुवाच -
 वरं वृग्णीध्वं भोदेवाः कस्माद्यूयं समागताः
 वरदोऽस्मितद्वदतवोददामिचनान्यथा १७
 देवाऊचुः -
 कृपालो ब्रह्मशापेन संपद्धीनं जगत्यम्
 चुतिपासार्दितं नाथस देवासुरमानुषम् १८
 रक्षसर्वानि माल्लोकान्याताः स्मशरणं तव
 श्रीभगवानुवाच -
 इंदिरा ब्रह्मशापेन चान्तर्द्धनं गता सुराः १९
 यस्याः कटाक्षमात्रेण जगदैश्वर्यसंयुतम्
 तदायूयं सुराः सर्वेचोत्पाटचस्वर्णपर्वतम् २०
 मंदरं घर्षरं कृत्वा सर्पराजेन वेष्टितम्
 कुरुध्वं मथनं देवाः सदैत्याः क्षीरसागरम् २१
 तस्मादुत्पत्स्यते लक्ष्मीर्जगन्माताचभोः सुराः
 तया हष्टामहाभागाभविष्यथन संशयः २२
 धारया म्यहमेवाद्रिं कूर्मरूपेण सर्वतः
 इत्युक्त्वा भगवान् विष्णुरं दर्ढनं जगाम सः

जग्मुःसुरासुराः सर्वेसमुद्रमथनंद्विज २३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मरखण्डेसमुद्रमथनोद्योगोनामाष्टमोऽध्यायः ८

नवमोऽध्यायः

सूतउवाच-

ततोऽमरगणास्तेचसगंधर्वाः सदानवा
उत्पाटचमंदरंशैलंचिक्षिपुः पयसांनिधौ १
ततः सनातनः श्रीमान् दयालुर्जगदीश्वरः
अधारयद्विरेमूलं कूर्मरूपेण पृष्ठतः २
अनंतं तत्र संवेष्ट्यममं थुर्दुर्गधसागरम्
एकादश्यां मथ्यमानेचोद्भूतं प्रथमंद्विज ३
कालकूटविषं तेतुदृष्ट्वासर्वे प्रदुदुवुः
ततस्तान् विद्वुतान् दृष्ट्वाशंकरश्चोक्तवानिदम् ४
भोभोऽमरगणायूयं विषं कुरुत मादरम्
वारयिष्याम्य हंतूर्णकालकूटं महाविषम् ५
इत्युक्त्वा पार्वतीनाथो ध्यायन्नारायणं हृदि
महामंत्रं समुद्घार्य विषमादद्भयं करम् ६
महामंत्रं प्रभावेण विषं जीर्णं गतं महत्
अच्युतानंतं गोविंदं इति नामत्रयं हरेः ७
योजपेत्रयतो भक्त्याप्रणवाद्यं नमोऽतिकम्
विषभोगाग्निं जंतस्य नास्ति मृत्यो र्भयं तथा ८
ततो हृष्टमनादेवाममं थुः क्षीरसागरम्
ततोऽलक्ष्मीः समुत्पन्नाकालास्यारक्तलोचना ९
रूक्षपिंगलकेशाचजरतीं बिभ्रतीतनुम्
साचञ्चेष्टाब्रवीदेवान् किंकर्तव्यं मयेति वै १०
देवास्तथा ब्रुवं स्तां च देवीं दुःखस्य भाजनम्
येषां नृणां गृहे देवी कलहः संप्रवर्तते ११
तत्र स्थानं प्रयच्छामो वसञ्चेष्टे शुभान्विता
निष्टुरं वचनं येच वदं तियेऽनृतं नराः १२
संध्यायां येहि चाशनं तिदुःखदाति ष्टतद् गृहे

कपालकेशभस्मास्थितुषांगाराणियत्रतु १३
 स्थानंज्येष्ठेतत्रतवभविष्यतिनसंशयः
 अकृत्वापादयोधौतंयेचाशनंतिनराधमाः १४
 तदगृहेसर्वदातिष्ठदुःखदारिद्रदायिनी
 वालुकालवणांगारैःकुर्वतिदंतधावनम् १५
 तेषांगेहेसदातिष्ठदुःखदाकलिनासह
 छत्राकंश्रीफलंशिष्टंयेखादंतिनराधमाः १६
 गेहेतेषांतवस्थानंज्येष्ठेकलुषदायिनि
 तिलपिष्टमलाबुयेगृंजनंपोतिकादलम् १७
 कलंबुकंपलांडुयेचाशनंतिपापबुद्धयः
 तेषांगृहेतवस्थानंभविष्यतिनसंशयः १८
 गुरुदेवातिथीनांचयज्ञदानविवर्जितम्
 यत्रवेदध्वनिर्नास्तितत्रतिष्ठसदाऽशुभे १९
 दंपत्योःकलहोयत्रपितृदेवार्चनंनवै
 दुरोदररतायत्रत्रतिष्ठसदाशुभे २०
 परदाररतायत्रपरद्रव्यापहारिणः
 विप्रसञ्जनवृद्धानांयत्रपूजानविद्यते
 तत्रस्थानेसदातिष्ठपापदारिद्रदायिनी २१
 इत्यादिश्यसुराज्येष्ठांसर्वेषांकलिवल्लभाम्
 द्वीराब्धेर्मथनंचक्रुःपुनस्तेसुसमाहिताः २२
 इति श्रीपाद्ममहापुराणेब्रह्मखंडेसूतशौनकसंवादेसमुद्रमथनं
 नामनवमोऽध्यायः ६

दशमोऽध्यायः

सूतउवाच-
 एरावतस्तोजज्ञेतथैवोद्वैःश्रवाहयः
 धन्वंतरिःपारिजातःसुरभिश्चाप्सरोदयः १
 ततःप्रभातसमयेद्वादश्यामुदितेरवौ
 उत्पन्नाश्रीर्महालक्ष्मीःसर्वलक्षणशोभिता २
 ददृशुस्तांमहादेवींमातरंधर्मदेवताः

प्रहृष्टाः सर्वजंतूनां श्रीकृष्ण हृदयालयाम् ३
 लक्ष्मीभ्राताशीतरश्मिर्जातश्च सुधयातः
 उत्पन्नासाहेर्जयातुलसीलोकपावनी ४
 तंशैलं पूर्ववत्स्थाप्य परिपूर्णमनोरथाः
 समेत्यमातरं स्तुत्वाजेषुः श्रीसूक्तमुत्तमम् ५
 ततः प्रसन्नासादेवी सर्वान्देवानुवाचह
 वरं वृग्णीध्वं भद्रं वोवरदाहं सुरोत्तमाः ६
 देवाऊचुः-
 प्रसीदकमलेदेवि सर्वमातर्हरिप्रिये
 त्वयाविनाजगच्छून्यं कुरु प्राणप्ररक्षणम् ७
 इत्युक्तासामहालक्ष्मीः प्राहनारायणप्रिया
 इदानीं सर्वजंतूनां प्राणरक्षां करोम्यहम् ८
 ततो नारायणः श्रीमाञ्छंखचक्रगदाधरः
 आविर्बभूव सहस्रादयालुर्जगदीश्वरः ९
 ततस्तेतुष्टुवुर्देवाः प्रणम्य जगतां पतिम्
 कृतां जलिपुटाः प्रोचुः हर्षगद्गदभाषिणः १०
 गृहाणमातरं विष्णोमहिषीं वल्लभां तव
 संसाररक्षणार्थाय लक्ष्मीमनपगामिनीम्
 यावत्प्रतिज्ञानोचक्रेतावत्प्राहेन्दिराहरिम् ११
 लक्ष्मीरुवाच-
 अविवाह्य कथं ज्येष्ठामलक्ष्मीं मधुसूदन
 तस्याः कनिष्ठां मानाथ विवाहं कर्तुमिच्छसि
 ज्येष्ठायां च स्थितायां वै कनिष्ठापरिणीयते १२
 सूतउवाच-
 इति श्रुत्वाततो विष्णुर्दौचोद्वालकायच
 वेदवाक्यानुरूपेण ह्यलक्ष्मीनिजरैः सह १३
 ततो नारायणः श्रीमान् लक्ष्मीमंगीचकारह
 ततः सुरगणाः सर्वेनमश्वक्रुः पुनः पुनः १४
 अथतेचासुरान् सर्वान् जघ्नुः सर्वेबलाधिकाः
 सर्वेतेक्रं दमानाश्च गताश्चैव दिशोदश १५

सुधांतत्रवादितुंचकुर्देवाः पंक्तियथाक्रमम्
 श्रीविष्णोराज्ञयासर्वेर्चोचुश्चैवपरस्परम् १६
 त्वंचदेहित्वंचदेहित्वंचदेहीतिचाब्रुवन्
 नशक्तोऽस्मिनशक्तोऽस्मिनशक्तोऽस्मीतिचाब्रुवन् १७
 ततोविष्णुः समुत्तस्थौस्त्रीरूपंचदधारह
 चकारस्वर्णपात्रेतत्पीयूषपरिवेषणम् १८
 पीयूषभक्षणंराहुर्यावत्कुर्याद्द्विजोत्तम
 चंद्रसूर्योचोक्तवंतौराज्ञसोऽसौछलागतः १९
 ततःकुद्धोजगन्नाथोजघानस्वर्णपात्रतः
 शिरस्तस्यपपातोव्यक्तितुर्नाम्नाबभूवह २०
 राहुकेतूतस्तूर्णगतौतौभयविह्लौ
 इदानींतद्विनेप्रामेचंद्रसूर्योसयुध्यति २१
 कुर्याद्ग्रासंसैंहिकेयस्तत्क्षणंदुर्लभंभवेत्
 सर्वगंगासमंतोयंवेदव्याससमाद्विजाः २२
 स्नानंवायसतीर्थेयोगंगास्नानफलंलभेत्
 दानमज्जयपुण्यंस्यात्कोटिजन्मार्जितंतथा २३
 पापंनश्येत्स्मूलंचकिंपुनःक्रतुकोटिभिः
 विद्यार्थीलभतेविद्यांपुत्रार्थीपुत्रमाप्यते २४
 मोक्षार्थीलभतेमोक्षंमंत्रसिद्धिर्भवेद्ध्रुवम्
 इतितेकथितंविप्रसमुद्रमथनंतुतत् २५
 इति श्रीपाद्ममहापुराणेब्रह्मखंडेसूतशैनकादिकसंवादेसमुद्रमथनं
 नामदशमोऽध्यायः १०

एकादशोऽध्यायः

शैनकउवाच-
 इदानींश्रोतुमिच्छामिकथयस्वयथार्थतः
 हरिस्वरूपिणासाक्षाद्वेदव्यासेनशासित १
 निरहंकारहेसूतलोकानुग्रहकारक
 केनस्यात्सुभगानारीपापिनीचसुदुर्भगा २
 पतिप्रियांगकेनस्याद्गुपिताचक्षुषोःसुधा

केनवाजायतेलद्धमीस्तन्मेबूहितपोधन ३

सूतउवाच-

यदिपुण्यमिदंविप्रवृत्तंपरमदुर्लभम्

शृणुष्वभोःसमासेनकथयामिविधानतः ४

आसीद्वदश्रवाराजायुगेद्वापरसंज्ञके

सौराष्ट्रदेशवासीचवेदवेदांगपारगः ५

भार्यातस्यचसंजातानाम्नासुरतिचंद्रिका

तस्यांबभूवुःश्रीराज्ञःसप्तपुत्रामनोरमाः ६

ततोऽभिजातादुहितासुंदरीसत्यवादिनी

श्यामबालाचविप्रेद्वनाम्नाप्रीतिकरीपितुः ७

अथैकदाश्यामबालासुवर्णसिकतासुच

गूढैर्मनोहरैरतैःसखिभिःक्रीडितुमुदा ८

जगामनीपवृक्षस्यतलंपरमदुर्लभम्

एतस्मन्नंतरेविप्रलद्धमीःसंसारतारिणी ९

लोकानांनीतिदासाथसमायातास्वयंपुरः

धृत्वाचब्राह्मणीरूपंपलितांगीचभूसुर १०

अखिलानांचलोकानांशास्तूराज्ञःक्षयंविना

केषांकुद्रतराणांहिगृहेगच्छामिसांप्रतम् ११

इतिसंचिंत्यमनसागताराजनिकेतनम्

सुवर्णभित्तिभिर्युक्तंपताकाभिरलंकृतम् १२

सिंहद्वारमतिक्रम्यप्राहदौवारिकींततः

द्वारंजहिभोद्वारिनियुक्तेशुभलक्षणे १३

यामिवेगेनपश्यामिराज्ञीसुरतिचंद्रिकाम्

तच्छ्रुत्वावचनंतस्यारत्नदंडकराचसा

कोकिलावाक्यवन्मुक्तंपरमंहर्षमाययौ १४

द्वारनियुक्तोवाच-

किंनामवहसेवृद्धेकःपतिस्तावकःपुनः

आगतासिकथंकिंतेकार्यराज्ञाश्वदर्शने

कस्मात्किंबूहिविप्रेत्वंश्रोतुंकौतुहलंहिमे १५

वृद्धोवाच-

शृणुपोष्येमहाराजपत्न्यादंडकरेयदा
 श्रोतुंकौतूहलंतेऽस्तिमदागमनकारणम् १६
 प्रसिद्धाकमलानाम्नाचाहंप्राणेश्वरोमम
 भुवनेशाइतिरूयातोनाम्नाद्वारवतीपुरी १७
 तस्यांवैवर्ततेपोष्येममप्राणेश्वरस्ततः
 आगताहंरत्वेत्रकरेशृणुसकौतुकम् १८
 ममागमनकार्यहिवच्मीदार्नीतवाग्रतः
 पुरासीद्वैश्यकुलजाराजीतवचदुःखिनी १९
 एकस्मिन् दिवसेपोष्येपतिनाकलहः कृतः
 तयानार्याचदुःखिन्याततोवैभर्तृपीडिता २०
 बर्हिर्भूयद्वुतंगेहाद्वुदंतीचपुनः पुनः
 तस्याश्वरोदनंश्रुत्वाचागताहंसमीपतः २१
 अपृच्छंसर्ववृत्तांतंकथितोवैयथार्थतः
 तयाततोब्रतवरमुपदेशंददाम्यहम् २२
 ममोपदेशतः सावैचक्रेब्रतवरंमुदा
 तस्यप्रसादाद्वोद्वाः स्थेसंजातासुखिताचसा २३
 कदाचिद्वैश्यकुलजापत्यामृत्योर्वशंगता
 समानेतुंतस्तौतुविहिताखिलघातकौ २४
 किंकरान् प्रेषयामासचंडाद्यान् धर्मराट्प्रभुः
 यमाज्ञयासमायातायमदूताभयंकराः २५
 बद्ध्वातौचर्मपाशेनलोहमुद्गरपाणयः
 उद्यमंचक्रिरेगंतुंयमस्यशरणंप्रति २६
 अत्रांतेरेचलदम्यास्तेदूताविष्णुपरायणाः
 समानेतुंसमायाताः शंखचक्रगदाधराः २७
 दृष्टातथाविधांस्तांश्चयमदूताः पलायिताः
 लक्ष्मीदूतामहात्मानः स्वप्रकाशादयस्तथा २८
 पाशंछित्वासमारोप्यराजहंसयुतेरथे
 जग्मुर्लक्ष्मीपुरंसर्वेसहस्राकाशवर्त्मना २९
 यावद्वारंब्रतवरंकृत्वावैश्याचसातदा
 तावत्कल्पसहस्राणितस्थितुः कमलापुरे ३०

पुरयशेषस्यभोगार्थं जातैराजान्वयेऽधुना
 व्रतं च विस्मृतौद्वाः स्थेराजसंपत्तिगर्वितौ
 तस्माद्वितवतस्यापिचोपदेशार्थमागता ३१
 द्वाः स्थोवाच-
 केनैव तु विधानेन वृद्धेव तव रंकृतम्
 कस्मिन्मासे व्रतं श्रेष्ठं देवता काच पूज्यते ३२
 एतन्मे पृच्छ तो मातर्यथा वद्वक्तु मर्हसि
 कमलोवाच-
 कार्त्तिके च व्यतिक्रांते मार्गशीर्षे समागते
 तस्मिन्मासे च भोपोष्ये वासरे गुरुसंज्ञके ३३
 ततः पूर्वाह्णि समये सकलै वर्तिभिर्वृता
 नारायणे न स हितां लक्ष्मीं संपूज्ये ततः ३४
 मिष्टैः पाय सयुक्तैश्च भुक्तैश्च खंड मिश्रितैः
 लक्ष्मीं संतोषये त्येष्ये ततः संप्रार्थये दिदम् ३५
 त्रैलोक्य पूजिते देविकमले विष्णुवल्लभे
 यथात्वम चला कृष्णोत्थाभवमयि स्थिता ३६
 ईश्वरीकमले देविशरणं च भवानघे
 नानोपहार द्रव्यैश्च लक्ष्मीमाज्ञाप्य तोषये त् ३७
 शास्त्रैश्च पूजये देवीं महोत्सव समन्विताम्
 ततो नैवे द्यशेषांश्च दत्त्वा ब्राह्मण सत्तमम् ३८
 आत्मानं स्वपतिं पुत्रान् पोष्येऽन्यान पिसेवकान्
 द्वितीये तु गुरोवरि विशेषं शृणु सुन्दरि ३९
 चित्रधूली प्रशस्तैश्च भ्राष्टैर्गोधूमनिमितैः
 तोषये त्वं कमलादेव्याः कुर्याद्वै भक्तिभावतः ४०
 तृतीये खंडसंयुक्तं दध्यो दननि वेदनम्
 शामाकशालिकासारैश्च तुर्थे पूजये न्मुदा ४१
 लक्ष्मी देवीं प्रयत्ने न रत्नं डकरे ततः
 लक्ष्मी देवी प्रीतये तु ब्राह्मणान् पूजये द्वनैः ४२
 वस्त्रालंकार भोज्यैश्च फलैर्नाना विधैस्तथा
 पोष्यो वाच-

अत्रैवतिष्ठभोवृद्धेराजींसुरतिचंद्रिकाम् ४३
 विज्ञाप्यत्वांनयिष्यामिमाक्रोधंकुरुसत्तमे
 इत्युक्त्वासातुचार्वगीगताराजीसमीपतः ४४
 शिरस्यंजलिमाधायपोष्याब्रह्मन् समूलतः
 आरभ्यसांगपर्यंतंयदूचेकमलालया ४५
 तत्सर्वकथयामासराजींसुरतिचंद्रिकाम्
 द्वारपालीवचःश्रुत्वाराजीसुरतिचंद्रिका ४६
 जगामब्राह्मणीपार्श्वसगर्वाप्राहसुंदरी
 राज्युवाच-
 वृद्धेब्राह्मणिकिंवृत्तंचोपदेशार्थमागता ४७
 कथयस्वचिरंमह्यंभयंत्यक्त्वायथासुखम्
 ब्राह्मणयुवाच-
 तवानीतिमहंदृष्टागंतुमिच्छामिचंचला ४८
 कथयिष्यामिकिंदुष्टेवतंपरमदुर्लभम्
 इंदिरावासरेचाद्यचांडालेनकरोषियत् ४९
 तददृष्टंमयिकादुष्टेतद्देहेगवितेऽधुना
 तच्छ्रुत्वाब्राह्मणीवाक्यंक्रोधसंरक्तलोचना ५०
 जरंतीब्राह्मणींचैवप्रहारंचचकारसा
 ततःसाकमलावृद्धाक्रंदमानापलायिता ५१
 क्रीडमानाततःश्यामाब्राह्मणीक्रन्दनध्वनिम्
 आगतास्याःसमीपंतुश्रुत्वाबालातपोधना ५२
 श्यामाबालोवाच-
 वृद्धेव्यथेदृशीकेनदत्तातुभ्यंवदस्वमे
 तस्यावचनमाकरार्यशोकगदूदयागिरा ५३
 कमलाकथितंसर्ववृत्तांतंद्विजसत्तम
 श्यामाबालाततःश्रुत्वाव्रतंपरमदुर्लभम् ५४
 शास्त्रोक्तविधिनाचक्रेसश्रद्धंचसभक्तिः
 त्रिवारेपरिपूर्णेतुर्यवारेसमागते ५५
 विवाहकर्मसंसिद्धंद्विजलदमीप्रसादतः
 श्रीसिद्धेश्वरदेवस्यनृपतेर्भूपतेजसः ५६

मालाधरोनामसुतोगृहीत्वातांगृहंगतः
 अथतस्यांगतायांतुब्रह्मनशृणुष्वकौतुकम् ५७
 राज्ञीगृहेचसर्वाणिस्थितानिसुब्रह्मनिच
 द्रव्याणिकेननीतानिनज्ञातान्यपिभूसुर ५८
 निर्वित्ताबुद्धिहीनासाचान्नवस्त्रविवर्जिता
 उपविष्टाचकेनापिगंतुचदुहितुर्गृहम् ५९
 प्रेषयामासभर्त्तरिंकिंचित्प्रार्थनहेतवे
 तस्यमालाधरस्यापिग्रामेचसरसीतटे ६०
 कालेनकियताविप्रप्रविवेशचकष्टतः
 तस्माङ्गलंसमानेतुंतस्यादास्यःसमागताः
 तंदृष्टादुःखिनांश्रेष्ठंप्रच्छुःसानुकंपिताः ६१
 दास्यऊचुः-
 कस्त्वंकुतःसमायातोमांसरक्तविवर्जितः
 रूक्षांगोरूक्षकेशश्वतत्सर्वकथयस्वनः ६२
 दरिद्रउवाच-
 श्यामाबालापिताचाहंसौराष्ट्रनगरागतः
 कथयध्वंचभोदास्यःश्यामाबालासमीपतः ६३
 तच्छ्रुत्वावचनंतस्यकौतूहलसमन्विताः
 परस्परमुखाःसर्वजहसुःस्वपुरंगताः ६४
 श्यामाबालाचकथितंसर्ववृत्तंचभोद्विज
 श्रुत्वैतद्वचनंतासांप्रेषयामाससेवकान् ६५
 पुष्पतैलंदिव्यवस्त्रंचंदनंपर्णवीटिकाम्
 घोटकंचतथादत्वापितरंप्रतिसुंदरी ६६
 गत्वाथसर्वेतेभृत्याःकृत्वासुवेषमुत्तमम्
 श्यामाबालागृहंनिन्युर्देवराजगृहोपमम् ६७
 श्यामाबालाततश्चैवपितरंदुखिनांवरम्
 श्याल्यन्नंसघृतंचैवभोजयामासयन्नतः ६८
 तुर्येषुसमतीतेषुदिवसेषुतपोधन
 प्रेषयामासतंदत्वागुप्तपात्रस्थितंधनम् ६९
 ततःप्रविश्यस्वगृहेधनंपात्रान्तरस्थितम्

ददशांगारनिचयंरुरोदभृशदुःखितः ७०
 दुहितुःसदनंयातुनिःससारगृहागतः
 तत्रैवसरसीकूलेप्रविवेशचदुःखिनी ७१
 तथैनांचसमानीतांयथास्याःप्राणवल्लभाम्
 तथैवपूजयामासमातृस्नेहातपतिव्रता ७२
 एतस्मिन् समये विप्रलक्ष्मीवासरमुत्तमम्
 श्यामाबालाकारयितुंमनश्चक्रेचमातरम् ७३
 तस्यामातादरिद्राणिभुक्त्वावैकांतिकेपिच
 शावकानांतुचोच्छिष्टलक्ष्मीकोपसमन्विता ७४
 इंदिरायास्तृतीयानिवासराणिगतान्यपि
 चतुर्थवासरेतांतत्कारयामाससादृढम् ७५
 आगतानगरंसावैराज्ञीसुरतिचंद्रिका
 दृष्ट्वागृहंतथादिव्यमिंदिरायाःप्रसादतः ७६
 श्यामाबालाचविप्रेंद्रकदाचित्समयेपुनः
 मातुर्गृहंगताचाथएश्वर्यस्यदिदृक्षया ७७
 श्यामाबालांततोदूरादृष्ट्वासंकुपिताचसा
 नपश्यामिमुखंतस्याइत्युक्त्वालक्षितास्थिता ७८
 गत्वागृहंतरालंचगृहीत्वासैधवंचसा
 आगतास्वगृहंकिंचित्तूष्णींलक्ष्मीसमाश्रितम् ७९
 राजास्वामीचपप्रच्छतांसाध्वींपतिदेवताम्
 किमानीतंत्वयाकांतेकथयस्वममाग्रतः ८०
 कांतोवाच-
 राज्यसारंसमानीतंदर्शयिष्यामिभोजने
 इत्युक्त्वासातदापाकंकृत्वाचलवण्विना ८१
 अन्नादिकंततोदत्वामालाधरायभूभुजे
 ततोमालाधरोराजाव्यंजनंलवण्वर्जितम् ८२
 भुक्त्वावैगुण्यतांप्राप्नोराज्यसारंददौचसा
 तदाहृष्टमनाराजाभोजनंकृतवान्द्विज ८३
 प्रशशंसचतांनारींधन्याधन्याइतिब्रुवन्
 एतद्वतंचयानारीनकरोतिमहादरात् ८४

जन्मजन्मनिसानारीदरिद्रादुर्भगाभवेत्
 इदंयाशृणुयाद्वक्त्यापठेद्योवासमाहितः ८५
 सर्वपापैर्विनिर्मुक्तोलक्ष्मीलोकंलभेद्वसः
 इमांवतकथांयातुनश्रुत्वाक्रियतेवतम्
 तस्याव्रतफलंचैवनश्यत्येवनसंशयः ८६

इति श्रीपाद्मेमहापुराणे ब्रह्मरखण्डे सूतशौनकसंवादे एकादशोऽध्यायः ११

द्वादशोऽध्यायः

शौनकउवाच-

केनपुरयेनभोसूतचान्येनगतपातकः
 नरोयातिहरेः स्थानंतद्वदस्वानुकंपया १

सूतउवाच-

ब्राह्मणस्यधनैः प्राणान् प्राणैर्वर्वापिद्विजोत्तम
 रक्षांकरोतियोमत्योविष्णुलोकं सगच्छति २
 पुराराजादीननाथोद्वापरेसंज्ञकेयुगे
 आसीदपुत्रोबलवान् वैष्णवः सतुयाजकः ३

एकदागालवंराजाप्रच्छविनयान्वितः
 केनपुरयेनजायेतपुत्रोवैकरुणार्णव ४

वदस्वमुनिशार्दूलकरिष्यामितवाज्ञया
 येषांनृणांनास्तिसुतोजीवनं हिनिरर्थकम् ५

गालवउवाच-

राजनशृणुष्वावहितोयत्पृष्ठोऽस्मितवाग्रतः
 कथयामिसमासेनपुत्रस्योद्भवकारणम् ६
 क्रतुंचनरमेधारव्यंकुरुष्वराजसत्तम
 तदातेसंततिः स्याद्वैसर्वलक्षणासंयुता ७

राजोवाच-

नरमेधं महायज्ञं यज्ञानां प्रवरं द्विज
 कीदृशं नरमानीयकरिष्यामिगुरोवद ८

गालवउवाच-

सुंदरांगः सुवदनः समस्तशास्त्रविद्ववेत्

सत्कुलेयदिजातः सतदायज्ञायकल्पते ६
 अंगहीनः कृष्णवर्णमूर्खोर्योग्योभवेन्नहि
 इत्युक्तेगालवेविप्रसराजामनुजेश्वरः १०
 प्रेषयामासदूतांश्चकथयित्वामुनेर्वचः
 द्रविणं बहुदत्वाचगालवप्रमुखान् द्विजान् ११
 यज्ञार्थेवरयामाससमस्तशास्त्रपारगान्
 ततोराजाज्ञयादूताः देशं देशं मुदागताः १२
 ग्रामेग्रामेद्विजश्रेष्ठपत्तनेऽपिसमाहिताः
 कुत्रापिनप्राप्तवं तोगताजनपदं ततः १३
 नाम्नादशपुरं विप्रप्रकीर्णगुणिभिर्द्विजैः
 यत्रनारीः सुकेशीश्चमृगशावकचक्षुषः १४
 दृष्ट्वा मुह्यं तिपुरुषाश्चं द्रमुख्यश्चतायतः
 तस्मिन् पुरेमनोरम्येकृष्णदेव इति द्विजः १५
 आसीत्पुत्रैस्त्रिभिः सार्द्धभार्ययाच सुशीलया
 वैष्णवः प्रियवादी च विष्णुपूजारतः सदा १६
 साग्रिकः पितृभक्तश्चैष्णवानां प्रियं करः
 प्रार्थनां च क्रुरथतेराज्ञोदूताद्विजोत्तमम् १७
 पुत्रं देही तिदेही तिवद ब्राह्मण सत्तम
 नास्तिराज्ञो द्विजश्रेष्ठ पुत्रः संतापनाशनः १८
 तदर्थनरमेधार्थयेयज्ञेभवसदीक्षितः
 नेष्यामस्तवपुत्रं वै बलिदातुं महाक्रतौ १९
 सुवर्णानां च तुर्लक्षं ब्रह्मन्नयसमाहितः
 सुखेन यदिदातव्यो नो पुत्रः पुत्रलालसात् २०
 तदाबलेन नेष्यामोराजाज्ञाकारिणो वयम्
 दूतानां वचनं श्रुत्वा ब्राह्मणौ शोकविह्वलौ २१
 अभूतां विगतप्राणाविवसंशयमानसौ
 किंधनेन सुवर्णनजीवनेनापिसद्धना
 प्रोवाचेदं वचः सोऽपि ब्राह्मणो राजपूरुषान् २२
 ब्राह्मणउवाच-
 यदिदूताः समानेतुं पुत्रं शोकतमोपहम्

आगतानिश्चितंयूयंशृणुध्वंवचनंमम् २३
 स्थित्वापृथिव्यांकोभ्रष्टांराजाज्ञांकर्तुमिच्छति
 पुत्रंहित्वाकिंतुयूयंवृद्धंमानयतद्विजम् २४
 इतितस्यवचःश्रुत्वादूताःक्रोधसमन्विताः
 बलात्कारेणातद्वेषुवर्णानिचतत्यजुः २५
 यदानेतुंमनश्चक्रुस्तत्पुत्रंकिलतेक्रुधा
 बद्धांजलिपुटोभूत्वारुदन्प्रोवोचसद्विजः २६
 पुत्राणांज्येष्ठपुत्रंमेहित्वान्यंपुत्रमुत्तमम्
 नयतेतिवचोवकुंवक्त्रेनायातिहेजनाः २७
 द्विजस्यवचनंश्रुत्वाब्राह्मणीरुदर्तींसतीम्
 प्रोचुर्दूताःकनीयांसंपुत्रंदेहीतिसत्तम् २८
 तेषामितिवचःश्रुत्वाब्राह्मणीभूमितस्तदा
 पपातवात्ययासाद्धरंभेवभृशदुःखिनी २९
 मुद्गरंसासमादायमौलौचाताडयद्वलात्
 कनिष्ठंमत्सुतंदूतानापिदास्यामिसर्वथा ३०
 एतस्मिन् समये विप्रविप्रस्यमध्यमः सुतः
 प्रोवाचविनयाविष्टःप्रणम्यपितरौरुदन् ३१
 मातायदिविषंदद्यात्पित्राविक्रीयतेसुतः
 राजाहरतिसर्वस्वंकस्त्रपालकोभवेत् ३२
 इत्युक्त्वातत्सुतोमूर्धाप्रणम्यपितरौसह
 दूतैर्जगामत्वरितैराज्ञोऽस्यदीक्षितस्यच ३३
 अथतौब्राह्मणौपुत्रविच्छेदकिलष्टमानसौ
 रुदित्वाचरुदित्वाचअंधभावंप्रजग्मतुः ३४
 अथतेपथ्यगच्छंतविश्वामित्रमुनेःकिल
 आश्रमंशिष्ययुक्तंचसेवितंमृगशावकैः ३५
 समुनीराजपुरुषान् दृष्ट्वा प्रच्छसादरम्
 केयूयंहोकुत्रगतायथाकावृत्तिरुच्यताम् ३६
 राजदूताऊचुः—
 शृणुष्वावहितोविप्रराजःपुत्रोनजायते
 तदर्थंनरमेधार्थ्येयज्ञेराजासुदीक्षितः ३७

नयामस्त्रबल्यर्थमिमंब्राह्मणपुत्रकम्
 इतितेषांवचःश्रुत्वासविप्रःसदयोऽभवत् ३८
 प्राणाममापिगच्छन्तुसुखीभवतुबालकः
 बालकार्थेद्विजार्थेचस्वाम्यर्थेयैजनाइह ३९
 त्यजन्तितृणवत्प्राणांस्तेषांलोकाःसनातनाः
 विमृश्येतिमुनिःस्वांतेसप्रोवाचद्विजर्षभः ४०
 यज्ञेबलिसमादातुमिमंब्राह्मणबालकम्
 हित्वामानंयथाथाशुह्ययंबालकउत्तमः ४१
 संसारेजन्मसंप्राप्यनलब्धंसुखमत्रच
 अनेनबालकेनापिमरिष्यतिकथंत्वयम् ४२
 आगतेऽस्मिन् गृहाददूताःपितरावस्यदुःखितौ
 हतभाग्यौगतोनूनंयमस्येवगृहंप्रति ४३
 एवंतस्यवचःश्रुत्वादूताःप्रोचुरथद्विजम्
 भूपालस्यविनाज्ञांवैदीननाथस्यभूसुर ४४
 नेतुंत्वांपलितंप्राज्ञनेष्यामोहिकथंवयम्
 एवमुक्त्वाचतेदूताजग्मूराजःपुरींतदा ४५
 समुनिर्दूतसंघैश्वगतवान् यज्ञमंदिरम्
 राजानंकथयामासुर्दूताविप्रस्यचेष्टितम् ४६
 तच्छ्रुत्वाशंकितमनाःप्रोवाचेदंवचःसतम्
 मुनेयद्यपिमेयज्ञेकृतेपुत्रोभविष्यति ४७
 बलिविनापिभोब्रह्मन् तदाविप्रसुतंनय ४८
 मुनिरुवाच-
 यज्ञेत्वयाकृतेराजन् महापुत्रोभविष्यति
 अत्रतेसंशयोमाभूदमोघमपिदर्शनम् ४९
 इतितस्यवचःश्रुत्वाराजात्यंतसहर्षकः
 चक्रेपूर्णाहुतिंयज्ञेसमस्तैर्मुनिभिःसह ५०
 अथातःसमुनिःश्रेष्ठोब्राह्मणस्यसुतंचतम्
 गृह्यदशपुरंनामनगरंगतवांस्तदा ५१
 भवनंतस्यगत्वाचउत्तवान् वचनंमुनिः
 गृहेत्वंतिष्ठसेविप्रतिष्ठामिमृतवन्मुने ५२

राजाबलेनमेपुत्रंनीतवान् किंकरोम्यहम्
 पुत्रेगते च भोविप्रदं पत्योरावयोः पुनः ५३
 गतानि चांधभावं वै क्रन्दनै लौचना न्यपि
 अथासौ मुनिशार्दूलः पुत्रं पश्यन्येति च ५४
 उक्तवां स्तौ यदा विप्रब्राह्मणौ जातहर्षकौ
 पुत्रायाकारणं कृत्वा गतावेतौ बहिः क्षणात् ५५
 मुनेर्वचनसिद्धित्वात्तत्त्वणं लोचनं तयोः
 आलोकं तु गतं तूर्णपुत्रस्य दर्शनादपि ५६
 पुत्रस्य मुखपद्मं तौ लोचनैरलिङ्गं निभैः
 पीत्वा मुनिं चिरं तं चनमस्कृत्य पुनः पुनः ५७
 प्रोचतुर्वचनं विप्राब्राह्मणौ प्रियवादिनौ
 अहो मुने जीवदानमावयोः सुकृतं किल ५८
 तयोरेव वचः श्रुत्वा समुनिः करुणार्णवः
 दत्त्वा शिषं च तौ विप्रजगामनिजमाश्रमम् ५९
 मुनिः करगतं चैव कृत्वा विष्णोः परं पदम्
 तपस्तेपे महाभागो दैवतैरपि दुर्लभम् ६०
 किंचित्काले गते विप्रतस्य राजोऽभवत्सुतः
 सुंदरो राजयोग्यश्च इन्दुः दीरनिधाविव
 पुत्रो त्सवे सोऽपि विप्रराजादत्त्वाधनानि वै ६१
 बुभुजे देव वद्भूम्यां विशोको जातकौ तुकः
 विप्रान् पालयते यस्तु प्राणान् दत्त्वाधनान्यपि ६२
 सयाति विष्णुभवनं पुनरावृत्तिदुर्लभम्
 पठंति येऽत्र भक्त्याच शृणवं ति विप्रतः कथाम् ६३
 आरूप्यानं श्लोकमेकं वागच्छंति विष्णुमंदिरम् ६४
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणे सूतशौनकसंवादे ब्रह्मरखण्डे ब्राह्मणपालनं
 नामद्वादशोऽध्यायः १२

त्रयोदशोऽध्यायः

शौनकउवाच-
 कृष्णजन्माष्टमी सूततस्यामाहात्म्यमुत्तमम्

कथयस्वमहाप्राज्ञोद्धरस्वमहार्णवात् १

सूतउवाच-

कृष्णजन्माष्टमींब्रह्मन् भक्त्याकरोतियोनरः

अंतेविष्णुपुरं यातिकुलकोटियुतोद्विज २

अष्टमीबुधवारेचसोमेचैवद्विजोत्तम

रोहिणीत्रृक्षसंयुक्ताकुलकोटिविमुक्तिदा ३

महापातकसंयुक्तः करोतिव्रतमुत्तमम्

सर्वपापविनिर्मुक्तश्चांतेयातिहरेर्गृहम् ४

कृष्णजन्माष्टमींब्रह्मन्नकरोतिनराधमः

इहदुःखमवाप्नोतिसप्रेत्यनरकंव्रजेत् ५

नकरोतिचयानारीकृष्णजन्माष्टमीव्रतम्

वर्षेवर्षेतुसामूढानरकं यातिदारुणम् ६

जन्माष्टमीदिनेयोवैनरोऽशनातिविमूढधीः

महानरकमश्नातिसत्यंसत्यंवदाम्यहम् ७

दिलीपेनपुरापृष्ठोवसिष्ठोमुनिसत्तमः

तच्छृणुष्वमहाप्राज्ञसर्वपातकनाशनम् ८

दिलीपउवाच-

भाद्रेमास्यसिताष्टम्यांयस्यांजातोजनार्दनः

तदहंश्रोतुमिच्छामिकथयस्वमहामुने ९

कथंवाभगवान् जातः शंखचक्रगदाधरः

देवकीजठरेविष्णुः किंकर्तुकेनहेतुना १०

वसिष्ठउवाच-

शृणुराजन् प्रवद्यामिकस्माज्ञातोजनार्दनः

पृथिव्यांत्रिदिवंत्यक्त्वाभवतेकथयाम्यहम् ११

पुरावसुंधराह्यासीत् कं सादिनृपपीडिता

स्वाधिकारप्रमत्तेनकं सदूतेनताडिता १२

क्रंदतीक्रंदतीसातुययौघूर्णितलोचना

यत्रतिष्ठतिदेवेशउमाकांतोवृषध्वजः १३

कं सेनताडितानाथइतितस्मैनिवेदितुम्

बाष्पवारीणिवर्षतिविवर्णसाविमानिता १४

क्रंदंतींतांसमालोक्यकोपेनस्फुरिताधरः
 उमयासहितःसर्वैर्देववृद्धैरनुव्रतः १५
 आजगाममहादेवोविधातृभवनंरुषा
 गत्वाचोवाचब्रह्माशंकंसध्वंसनहेतवे १६
 उपायःसृज्यतांब्रह्मन् भवताविष्णुनासह
 एश्वरंतद्वचःश्रुत्वागंतुंप्राहकृतात्मभूः १७
 चीरोदेयत्रवैकुंठःसुप्तोऽस्तिभुजगोपरि
 हंसपृष्ठंसमारुद्ध्यहरेरंतिकमाययौ १८
 तत्रगत्वाचतंधातादेववृद्धैर्हरादिभिः
 संयुक्तःस्तूयतेवाग्भिःकोमलंवाग्विदांवरः १९
 नमःकमलनेत्रायहरयेपरमात्मने
 जगतःपालयित्रेचलद्वमीकांतनमोऽस्तुते २०
 इतितेभ्यःस्तुतिंश्रुत्वाप्रत्युवाचजनार्दनः
 देवान् क्विलष्टमुखान् सर्वान् भवद्विरागतंकथम् २१
 ब्रह्मोवाच-
 शृणुदेवजगन्नाथयस्मादस्माकमागतम्
 कथयामिसुरश्रेष्ठतदहंलोकभावन २२
 शूलिदत्तवरोन्मत्तःकंसोराजादुरासदः
 वसुधाताडितातेनकरघातेनपीडिता २३
 वरंदत्वापुराप्यग्रेमाययातुप्रवंचितः
 भागिनेयंविनाशंभोमरणंभवितानमे २४
 तस्माद्वच्छस्वयंदेवकंसंहंतुंदुरासदम्
 देवकीजठरेजन्मलब्ध्वागत्वाचगोकुलम् २५
 ब्रह्मणप्रेरितोदेवःप्रत्युवाचचशूलिनम्
 पार्वतींदेहिदेवेशश्रव्दंस्थित्वागमिष्यति २६
 उमयारक्षयासार्द्धशंखचक्रगदाधरः
 उद्दिश्यमथुरांचक्रेप्रयाशंकमलासनः २७
 देवकीजठरेजन्मलेभेतत्रगदाधरः
 यशोदाकुक्षिमध्यास्तेशर्वाणीमृगलोचना २८
 नवमासांश्विश्रम्यकुद्दौनवदिनांतकान्

भाद्रेमास्यसितेपक्षेचाष्टमीसंज्ञकातिथिः २६
 रोहिणीतारकायुक्तारजनीघनघोषिता
 तस्यांजातोजगन्नाथःकंसारिर्वसुदेवजः ३०
 वैराटीनंदपतीचयशोदाऽजीजनत्सुताम्
 पुत्रंपद्मकरंपद्मनाभंपद्मलेक्षणम् ३१
 तदाहर्षितुमारेभेदृष्टाह्यानकदुंदुभिः
 कंसासुरभयत्रस्ताप्रोवाचदेवकीतदा ३२
 वैराटींगच्छभोनाथसुतंप्रत्यर्पितंकिल
 पुत्रंदत्त्वायशोदायैसुतांतस्याःसमानय ३३
 तस्यावचःसमाकर्यवसुदेवोऽपिदुःखितः
 अंकेकुमारमादायवैराटचभिमुखंययौ ३४
 यमुनाजलसंपूर्णातत्पथेमध्यवर्त्मनि
 आसीदघोरा महादीर्घागम्भीरोदकपूरभाक ३५
 एवंदृष्टातटेस्थित्वायमुनामवलोकयन्
 वसुदेवोऽपिदुःखात्माविललापातिचिंतया ३६
 किंकरोमिक्वगच्छामिविधिनापिहिवंचितः
 कथमत्रगमिष्यामिवैराटीनंदमंदिरम् ३७
 हरिणातत्रसानंदंमाययावंचितःपिता
 द्वाष्टमात्रंतटेस्थित्वायमुनामवलोकयन् ३८
 तेनदृष्टापुनःसापिद्वशाज्ञानुवहाभवत्
 तांदृष्टाहृष्टउत्तस्थौप्रस्थानमकरोद्यथा ३९
 मायांकृत्वाजगन्नाथःपितुरंकाजलेऽपतत्
 तंपुत्रंपतितंदृष्टाहाहाकृत्वासुदुःखितः ४०
 महोपायंपुनःकर्तुविधिनातेनवंचितः
 त्राहिमांजगतांनाथसुतंरक्षसुरोत्तम ४१
 जनकक्रंदितंदृष्टाकंसारिःकृपयामुहः
 जलक्रीडांसमाचर्यपितुःक्रोडमगात्पुनः ४२
 यथातेनयदुश्रेष्ठोजगामनंदमंदिरम्
 सुतंदत्त्वायशोदायैसुतांतस्याःसमानयत् ४३
 निजागारंतःप्राप्यपत्न्यैप्रत्यर्पितासुता

देवकीचप्रसूतेतिवार्ताप्राप्नासुरारिणा ४४
 आनेतुंप्रस्थितादूताःसुतंदुहितरंतदा
 आगत्यकंसदूतास्तेसुतांनेतुंप्रचक्रमुः ४५
 बलादेनांसमाकृष्यदेवकीवसुदेवयोः
 कंसदूतैर्गृहीत्वासाश्रपितातुसुरारये ४६
 सधृत्वातांमहाराजःसभयोऽभूद्वरासदः
 शुद्धकांचनवर्णाभांपूर्णेदुसदृशाननाम् ४७
 कंसोहसंतींतांदृष्ट्वाविद्युत्प्फुरितलोचनाम्
 आदिदेशासुरश्रेष्ठोजहिनीत्वाशिलोपरि ४८
 आज्ञांलब्ध्वाऽसुरास्तेवैनिष्पेष्टुंतांप्रवर्तिताः
 विद्युच्छीघ्रतयागौरीजगामशंकरांतिकम् ४९
 गौर्युवाच-
 शृणुराजन् प्रवक्ष्यामियत्रास्तेशत्रुरुत्तमः
 नंदस्यनिलयेगुप्तस्तवहंताऽसुरोत्तम ५०
 वसिष्ठउवाच-
 एवमुक्त्वातुसादेवीजगामनिजमंदिरम्
 श्रुत्वावाक्यंततोदेव्याःकंसोराजासुदुःखितः ५१
 भगिनींपूतनामाहगच्छत्वंनंदमंदिरम्
 छद्यनातंसुतंहत्वागच्छतेवांच्छतंबहु ५२
 दास्यामिशत्रुंहंतुंमेवजशीघ्रतरंशुभे
 आज्ञांप्राप्यराज्ञसीसागोकुलाभिमुखंगता ५३
 माययासुंदरीरूपाप्रविष्टातत्रगोकुले
 पयोधरेगरंसातुधृत्वाहंतुमुपागता ५४
 पशुपानांगृहद्वारिप्रविष्टालक्षितेतिच
 गत्वांतरुथाप्यशिशुंस्तनंदत्वापसद्गतिम् ५५
 ततस्तुशकटंक्षिप्त्वातृणावर्तादिमर्दनम्
 कालीयदमनंकृत्वागतोमधुपुरींततः ५६
 गत्वाकंसोहतःक्रूरःकंसमल्लानजीजयत्
 एतत्तेकथितंराजन् विष्णोर्जन्मदिनव्रतम् ५७
 श्रुत्वापापानिनश्यंतिकुर्यातिंकवाभविष्यति

यइदंकुरुतेमत्योयाचनारीहरेर्वतम् ५८
 एश्वर्यमतुलंप्राप्यजन्मन्यत्रयथेप्सितम्
 पूर्वविद्धानकर्तव्यातृतीयाषष्टिरेवच ५९
 अष्टम्येकादशीभूताधर्मकामार्थवांच्छुभिः
 वर्जयित्वाप्रयत्नेनसप्तमीसंयुताष्टमी ६०
 विनामृद्देऽपिकर्तव्यानवमीसंयुताष्टमी
 उदयेचाष्टमीकिंचित्सकलानवमीयदि ६१
 मुहूर्तरोहिणीयुक्तासंपूर्णाचाष्टमीभवेत्
 अष्टमीबुधवारेणरोहिणीसहितायदि ६२
 सोमेनैवभवेद्राजन् किंकृतैर्वर्तकोटिभिः
 नवम्यामुदयात्किंचित्सोमेसापिबुधेऽपिच ६३
 अपिवर्षशतेनापिलभ्यतेवानलभ्यते
 विनामृद्दंनकर्तव्यानवमीसंयुताष्टमी ६४
 कार्याविद्धापिसप्तम्यारोहिणीसंयुताष्टमी
 कलाकाष्टमुहूर्तेऽपियदाकृष्णाष्टमीतिथिः ६५
 नवम्यांसैववाग्राह्यासप्तमीसंयुतानहि
 किंपुनर्बुधवारेणसोमेनापिविशेषतः ६६
 किंपुर्नर्वमीयुक्ताकुलकोटचास्तुमुक्तिदा
 पलवेधेनराजेंद्रसप्तम्याअष्टमींत्यजेत् ६७
 सुरायाबिंदुनास्पृष्टंगंगांभःकलशंयथा
 दिलीपउवाच-
 केनचादौकृतंचेदंकेनवातत्प्रकाशितम्
 किंपुरायंकिंफलंदेवकथयस्वमहामुने ६८
 वसिष्ठउवाच-
 चित्रसेनोमहाराजामहापापरोमहान्
 अगम्यागमनंकृत्वास्वर्णस्तेयंद्विजस्यच ६९
 सुरायांचसदातृप्तोवृथामांसेसदारतः
 एवंपापसमायुक्तोनित्यंप्राणिवधेरतः ७०
 चांडालैःपतितैःसार्वमालापंसर्वदाकरोत्
 एतदेवंविधोराजामृगयायांमनोदधे ७१

अररायेद्विपिनंज्ञात्वावेष्टयित्वाचसर्वतः
 सावधानंभटान्सर्वान्वाक्यमेतदुवाचह ७२
 अहमेवनिहन्त्येनंयोऽन्योस्मिन्प्रहरिष्यति
 सवध्योनात्रसंदेहोव्याघोराज्ञःपथाययौ ७३
 सलज्जोऽपिततोराजाव्याघ्रंपश्चाज्ञगामह
 अनेकक्लेशदुःखेनव्याघ्रंहंतुंसमाहितः ७४
 चुत्पिपासाकुलक्लेशःसंध्यायांयमुनातटे
 अष्टमीरोहिणीयुक्तातद्विनंजन्मवासरम् ७५
 शःकन्यायमुनायायांवैवतंचकुर्नराधिप
 नानोपहारैर्द्रव्यैश्चधूपदीपैःसुशोभनैः ७६
 गंधपुष्पंतथाद्रव्यंकुंकुमादिमनोहरम्
 अन्नंबहुगुणंदृष्टाभोक्तुंतन्मानसंकुलम् ७७
 राजोवाच-
 अन्नाभावान्ममाद्याशुप्राणायास्यंतिनिश्चितम्
 स्त्रियञ्जुः-
 जन्माष्टम्यांहरेराजन्नभोक्तव्यंत्वयानघ ७८
 गृध्रमांसंखरंकाकंगोमांसमन्नमेवच
 भुक्तवान्नात्रसंदेहोयोभुक्तेकृष्णजन्मनि ७९
 किंकिंछिद्रंनसंजातंसंसारेवसतांनृणाम्
 येनदेहेस्थितेप्राणेजयंतीनकृतानृप ८०
 तत्राकृतोपवासस्यशासनंयममंदिरम्
 यद्दत्तंपितरोनित्यंनगृह्णंतियथाविधि ८१
 पितरःपातिताःसर्वेजयंत्यांभोजनेकृते
 इतिश्रुत्वाततोराजाव्रतंचक्रेनराधिप ८२
 किंचित्पुष्पंकियदूधंवस्त्रंचानीयहर्षितः
 एतद्वतंसमायुक्तंतिथिभांतेचपारणम्
 व्रतस्यास्यप्रभावेणचित्रसेनोहरेर्गृहम् ८३
 दिव्यंविमानमारुद्ध्वगतवान्पितृभिःसह
 यत्फलंमथुरांगत्वादृष्टाकृष्णमुखांबुजम् ८४
 तत्फलंप्राप्यतेपुंसाकृष्णजन्माष्टमीव्रतात्

यत्फलंद्वारकांगत्वादृष्टेविश्वेश्वरेहरौ
 तत्फलंप्राप्यतेदीनैःकृत्वाजन्माष्टमीव्रतम् ८५
 इति श्रीपाद्ममहापुराणेब्रह्मरवंडेहरिजन्माष्टमीव्रतमाहात्म्यं
 नामत्रयोदशोऽध्यायः १३

चतुर्दशोऽध्यायः

शौनकउवाच

कथयस्वमहाप्राज्ञब्राह्मणस्यकृपार्णव
 माहात्म्यंसर्ववर्णानांश्रेष्ठस्यकृपयाचमे १

सूतउवाच

ब्राह्मणःसर्ववर्णानांगुरुरेवद्विजोत्तम
 सर्वामराश्रयोज्ञेयःसाक्षात्तारायणःप्रभुः २
 कुर्यात्प्रणामयोविप्रंहरिबुद्ध्यातुभूसुरम्
 भक्त्यातस्यद्विजश्रेष्ठवर्द्धतेसंपदादिकम् ३

ननमेदब्राह्मणंदृष्ट्वा हेलयापिचगर्वितः
 छेदनंतुतस्यशिरःकर्तुमिच्छेत्सदाहरिः ४

कृतापराधंविप्रंयेद्विषंतिपापबुद्धयः
 हरिद्विषंतितेज्ञेयानिरयंयांतिदारुणम् ५
 यःकर्तुप्रार्थनांविप्रंपश्येत्क्रोधेनचागतम्
 कृतांतश्चक्षुषोस्तस्यतप्तसूचींपदातिवै ६

कुरुतेभूसुरंमूढोभर्त्सनंयोनराधमः
 यमदूतामुखेतस्यतप्तलोहंददतिच ७
 येषांनिकेतनेभुक्तेद्मासुरोवैतपोधनः
 सुपर्वाणैःस्वयंकृष्णोभुक्तेतेषांनिकेतने ८

नश्यंतिसर्वपापानिद्विजहत्यादिकानिच
 कणमात्रंभजेद्यस्तुविप्रांघ्रिसलिलंनरः ६
 योनरश्वरणौधौतंकुर्याद्वस्तेनभक्तिः
 द्विजातेर्वच्मसत्यंतेसमुक्तःसर्वपातकैः १०
 पुत्रहीनाचयानारीमृतवत्साचयांगना

सपुत्राजीववत्सासाद्विजपद्मांघ्रिसेवनात् ११

ब्रह्मांडेयानितीर्थानितानितीर्थानिसागरे
 उदधौयानितीर्थानितिष्ठंतिद्विजपादयोः
 द्विजांघ्रिसलिलैर्नित्यंसेचितंयस्यमस्तकम् १२
 सस्नातःसर्वतीर्थेषुसमुक्तःसर्वपातकैः
 शृणुशौनकवद्यामिमाहात्म्यंपापनाशनम् १३
 विप्रपादोदकस्याहमितिहासंतपोधन
 आसीत्पुराद्विजश्रेष्ठवैश्यवृत्तिपरायणः १४
 शूद्रोभीमोद्वापेरेचब्रह्महत्यासहस्रकृत्
 निष्ठुरःसर्वदातुष्टःसमहान् वैश्ययापुनः १५
 शूद्राचारपरिभ्रष्टोभीमोऽसौगुरुतल्पगः
 प्रत्येकंवच्मकिंतस्यदस्योःसंख्यानविद्यते १६
 पापानांमुनिशार्दूलभीमस्यदुष्टचेतसः
 एकदासगतःकश्चिद्ब्राह्मणस्यनिवेशनम् १७
 गत्वातंतस्यगेहात्तुद्रव्यंनेतुंमनोदधे
 तत्रोवासब्राह्मणस्यबहिर्द्वारसमीपतः १८
 दैन्ययुक्तंवचःप्राहद्मासुरंसतपोधनम्
 भोस्वामिन् शृणुमेवाक्यंदयालुरिवमन्यते १९
 क्षुधार्तोऽहदेहिचान्नंप्राणायास्यंतिमेद्गुतम् २०
 ब्राह्मणउवाच
 क्षुधार्तशृणुमेकश्चिद्वाक्यंकर्तुनविद्यते
 पाकंमेतंडलानित्वंनीत्वाभुंदवयथासुखम् २१
 नास्तिमेजनकोमातानास्तिसूनुःसहोदरः
 नास्तिजायामातृबंधुर्मृताःसर्वेविहायमाम् २२
 तिष्ठाम्येकोगृहेऽकर्माभाग्यहीनोतिथेहरिः
 एकोमेवसतौचास्तिनजानेतद्विनाकिल २३
 भीमउवाच
 ममकश्चिद्द्विजश्रेष्ठनास्तिसेवांतवापिच
 शूद्रोऽहनिलयेजात्याकृत्वास्थास्यामितेसदा २४
 सूतउवाच
 इतितस्यवचःश्रुत्वासानंदःक्षमासुरस्तदा

पाकंविधायतूर्णसददावन्नंतपोधन २५
 सोऽपि हर्षसमायुक्तस्तस्थौतत्रद्विजालये
 सेवांकुर्वन्नेहयुक्तांभूसुरस्यमनोहराम् २६
 अद्यश्वेवाहनिष्यामिद्रव्यमस्यममापिच
 नेतुंयदाकरिष्यामिनेष्यामिनात्रसंशयः २७
 परामृश्यचहद्यंतःकृत्वातस्यक्रियांवदेत्
 पादधौतादिकंचासौशिरसागतपातकः २८
 आचम्यांघ्रिजलंदधेच्छघ्नाप्रतिदिनंद्विजः
 एकदाहारकःकश्चिद्द्रव्यंनेतुंसमागतः २९
 उत्पाटचरात्रावररंगतोऽसौतदृगृहांतरम्
 दृष्टाभीमंप्रहारार्थंदंडहस्तःसमागतः ३०
 हारकोमस्तकंतस्यछित्त्वातूर्णपलायितः
 अथतस्यभटाविष्णोःशंखचक्रगदाधराः ३१
 समायातास्तथानेतुंभीमंतंवीतकिल्बिषम्
 स्यंदनंचागतंदिव्यंराजहंसयुतंद्विज ३२
 तत्रारूढोययौविष्णोर्भवनंदुर्लभंकिल
 माहात्म्यंभूमिदेवस्यमयातेतत्प्रकीर्तितम्
 शृणुयाद्योनरोभक्त्यातस्यपातकनाशनम् ३३

इति श्रीपादेमहापुराणेब्रह्मखंडेसूतशैनकसंवादेब्राह्मणमाहात्म्यं
 नामचतुर्दशोऽध्यायः १४

पंचदशोऽध्यायः

शैनकउवाच
 कथयस्वमहाभागमाहात्म्यंपापनाशनम्
 एकादश्याःफलंकिंवाकिल्बिषंस्यादकुर्वतः १
 सूतउवाच
 एकादश्यास्तुमाहात्म्यंकिमहंवच्मिसांप्रतम्
 श्रुत्वाचैकादशीनामयमदूताश्वशंकिताः २
 भवंतिनात्रसंदेहोसर्वप्राणिभयंकराः
 व्रतानांचैवसर्वेषांश्रेष्ठांचैकादशींशुभाम् ३

उपोष्यजागृयाद्विष्णोः कुर्याद्वमंडनं महत्
 तुलसीदलैस्तुयोमत्योहरिपूजांकरोति वै ४
 दलेनैकेनलभतेकोटियज्ञफलं द्विज
 अगम्यागमने चैव यत्पापं समुदाहतम् ५
 तत्पापं याति विलयं चैकादश्यामुपोषणात्
 घृतपूर्णप्रदीपं योदद्याद्विष्णुदिनेद्विज ६
 अंतेविष्णुपुरं याति तमोहत्वास्वतेजसा
 धन्याजनपदास्तेवैधन्यः सचमहीपतिः ७
 हरेर्दिनेयस्यराज्ये चैकादश्यामहोत्सवः
 नारायणस्यशयने पार्श्वस्य परिवर्तने ८
 विशेषेण प्रबोधिन्यानिराहाराभवंतिये
 मदंतिकं नानयध्वं प्राणिनः पुण्यभागिनः ९
 अहर्निशंपितृपतिः समादिशतिदूतकान्
 एकादशीजगन्नाथवल्लभापुण्यवर्धनी १०
 विष्णुर्देहं दहत्येवतस्यामन्नस्य भक्षणे
 तेषां धिग्जीवनं संपत्तधिक्सौं दर्यचर्वतनम् ११
 येऽन्नमशनं तिपापिष्ठाश्चैकादश्यां हिविड्भुजः
 एकादश्यां द्विजश्रेष्ठभुक्तिमाश्रित्यकेवलम् १२
 बहूनिविविधान्येवतिष्ठं तिदुरितानिच
 अमावास्यां यथास्त्रीणां संगमेकलुषं महत् १३
 एकादश्यां तथैवान्नभक्षणे वृजिनं भवेत्
 रोगिणश्च तथाखंजकास सोदरकुष्ठकाः १४
 भवंतिप्राणिनस्तेवैतस्यामन्नस्य भक्षणे
 ग्रामशूकरतां यांतिदारिद्रयं च प्रयांति वै १५
 राजबद्धाद्विजश्रेष्ठतस्यामन्नस्य भक्षणे
 संसारेयानि पापानि तानि विप्रहरेर्दिने १६
 भुक्तिमाश्रित्यतिष्ठं तिजलभक्षणमाज्या
 कुर्वतां सर्वपापानि नरकान्निष्कृतिर्भवेत् १७
 ननिष्कृतिर्भवेत्त्रृणां भुंजतां च हरेर्दिने
 नरायावंतिचान्नानि भुंजते च हरेर्दिने १८

प्रत्यन्नं च ब्रह्म हत्याकोटि जंवृजिनं भवेत्
 पुनर्वच्मि पुनर्वच्मि श्रूयतां श्रूयतां नराः १६
 न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं हरे दिने
 गंगा दिषु चतीर्थे षुस्त्रात्वाय त्फलमाप्यते २०
 चंद्रसूर्यो परागे च चैकादश्यामुपोषितः
 अर्चित्वो त्पलमालाभिस्तस्यां च कमलापतिम् २१
 विधिवत्पारणं कृत्वान मातुर्गर्भभाजनम्
 एकादश्यां हरे गर्हे हिकरो तिमंडनं द्विज २२
 परमांगतिमासाद्यति ष्ठेद्विष्णुनिकेतने
 एकादशीं समासाद्य निराहारा भवंतिये २३
 तेषां विष्णुपुरेश श्वन्निवासोऽपि न संशयः
 तुलसी भक्तिसंलीनं मनो येषां विराजते २४
 तेयां तिपरमं विष्णोः स्थानमेवन संशयः
 परद्रव्येष्वभिरुचिर्येषां चैवनविद्यते २५
 संतुष्टमनसो येऽपि तेषां विष्णुपुरं ध्रुवम्
 दुर्भिक्तकालमासाद्य प्राणिभ्यो येन रोत्तमाः २६
 ददत्यन्नं हरेः स द्वतेषां चैवन संशयः
 गवां द्विजानां त्राणाय स्वामिनो योषितस्तथा २७
 प्राणान्मुचं तियेमत्तर्यास्तेषां विष्णुपुरं ध्रुवम्
 प्राणिभिर्दशमी विद्वान चोपोष्याकदाचन २८
 परिहार्यद्विजश्रेष्ठ दुर्जनस्यां तिकंयथा
 अरुणोदयवेलायां दशमी संगतायदि २९
 तत्रोपोष्याद्वादशी स्यात्वयोदश्यां तु पारणम्
 दशमी शेषसंयुक्तो यदि स्यादरुणोदयः ३०
 वैष्णवेन नकर्तव्यं तद्विनैकादशी व्रतम्
 चतस्रोघटिकाः प्रातररुणोदयउच्यते ३१
 यतीनां स्नानकालो यं गंगां भः सदृशः स्मृतः
 अरुणोदयकाले तु दशमी यदि दृश्यते ३२
 न तत्रैकादशी कार्याधर्मकामार्थनाशिनी
 स्वल्पां च दशमी विद्वां त्यजेदेकादशीं बुधः ३३

सुराबिंदोस्तुसंपर्कात् धृतकुंभंत्यजेद्यथा
 संपूर्णैकादशीयत्रद्वादश्यांपुनरेवसा ३४
 उत्तरायतिभिः कार्यापूर्वामुपवसेद् गृही
 एकादशीकलायत्रद्वादशीपरतोनचेत् ३५
 तत्रक्रतुशतं पुरायंत्रयोदश्यांतुपारणम्
 एकादशीविलुप्ताचेत्परतोद्वादशीयुता ३६
 उपोष्याद्वादशीपूर्णायदीच्छेत्परमांगतिम्
 संपूर्णैऽकादशीयत्रप्रभातेपुनरेवसा ३७
 सर्वैरेवोत्तराकार्यापरतोद्वादशीयदि
 एकादशीवतेयेषां मनः संलीयतेनृणाम् ३८
 तेषां स्वर्गो हिवासोऽथयांतितेसदनं हरेः
 एकादश्याः परं नास्ति परलोकस्य साधनम् ३९
 बहुपापसमायुक्तः करोति हरिवासरम्
 सर्वपापविनिर्मुक्तः सयाति हरिमंदिरम् ४०
 पतिसहितायायोषित्करोति हरिवासरम्
 सुपुत्रास्वामिसुभगायाति प्रेत्यहरे गृहम् ४१
 यो यच्छति हरे रग्रेप्रदीपं भक्तिभावतः
 हरे दिने दिव्वजश्रेष्ठ पुराय संख्यानविद्यते ४२
 यां गनाभर्तृ सहिता कुरुते जागरं हरेः
 हरे निर्केत नेति षेष्वद्विरंपत्यासह द्विज ४३
 यत्किञ्चिद्वरये वस्तु भक्त्याय च्छति यो द्विज
 हरे दिने तस्य पुराय मक्षाय चैव सर्वदा ४४
 पुरासीद्वल्लभो नाम्नानगरे कांचनाह्ये
 धनेन पुष्कलेनापि राजते सधने क्षरः ४५
 तस्य प्रियामहारूपानाम्नाहेम प्रभाद्विज
 गरीयान् मुखरस्त्रबाधते चकले गुणः ४६
 सासदाकलहं कुर्यात्पत्यासह तपोधन
 शश्वद् गुरुजनान्कामं भर्त्सनाम्नीच भाषया ४७
 पाकपात्रे सदा शनीयात् गुप्तासैकांति केमला
 उच्छिष्टं गुरुजने भ्यश्वदद्याद्वै प्रतिवासरम् ४८

जारेसदास्थितंचित्तमहंसाध्वीतिसावदेत्
 स्वामिनःकलहैब्रह्मन् मनोद्वेगकरासदा ४६
 एकदाचागतांदृष्ट्वाचकारभर्त्सनांचताम्
 भर्त्तातस्याः प्रहारंचसर्वपापयुतांद्विज ५०
 सैवरोषसमायुक्तागताशून्यगृहेतुवै
 सुमाऽज्ञातास्थिताकस्मिन् जलान्नंचखादह ५१
 दैवात्तत्रदिनेविष्णोः पार्श्वस्यपरिवर्तनम्
 एकादशीव्रतंविप्रसर्वपापप्रणाशनम् ५२
 ततःप्रभातेरजनीद्वादशीश्रवणान्विता
 आगतातत्रसानारीरोषनिर्भरमानसा ५३
 निराहारौकृतौद्वौचनिर्मलासाबभूवह
 रात्रौचपंचतांयाताजयंतीवासरेद्विज ५४
 यमाज्ञयाततोदूताआगतास्तांतथाविधाम्
 नेतुंभयंकरास्तेचपाशमुद्गरपाण्यः ५५
 बद्ध्वानेतुंमनश्चक्रेकृतांतसदनंयदा
 तदागताविष्णुदूताः शंखचक्रगदाधराः ५६
 छित्वापाशंततोदिव्येस्यंदनेतांगतैनसम्
 तेवैचारोहयामासुनिर्मलांभवनंहरेः ५७
 गतातैर्वेष्टितासाथदुल्लभंनिजरैः शुभम्
 विष्णोर्दिवसमाहात्म्यंकथितंतेद्विजर्षभ ५८
 अनिच्छयापियः कुर्यात्स्यातिहरिमंदिरम्
 एकादश्यादिनेमत्योदीपंदातुंहरेगृहे ५९
 गच्छेत्प्रतिपदं सोऽपिचाश्वमेघफलाधिकम्
 शृणवंतिचपुराणानिपठंतिचहरेदिने
 प्रत्यक्षरंलभंतेतेकपिलादानजंफलम् ६०

इति श्रीपाद्महापुराणे सूतशौनकसंवादेब्रह्मखंडेहरिवासरमाहात्म्यकथनं
 नामपंचदशोऽध्यायः १५

षोडशोऽध्यायः

शौनकउवाच

कर्मणाकेनभोः सूतचैनसांसंक्षयोभवेत्
 श्रीहरेश्वरकृपाभूयात्तद्वदस्वानुकंपया १
 सूतउवाच
 शृणुशौनकवद्यामिश्रूयवतांपापनाशनम्
 येनविष्णोः कृपास्याद्वैवृजिनक्षयकारिणी २
 पौर्णमास्यांतुयोविप्रभक्तिभावसमन्वितः
 कुर्यान्नानाविधानेनसपर्याश्रीजगद्विभोः ३
 कलुषंतस्यनश्येतकोटिजन्मार्जितमुने
 तस्मिन्श्रीरमणास्यास्यकृपाजाताभवेद्ध्रुवम् ४
 द्वादश्यामन्नदानंयोभक्त्याकुर्याद्विजातये
 तस्यनश्यंतिपापानितमांसीवारुणोदये ५
 योनरः श्रीहरिं कुर्यात्स्वपनं पयसाद्विज
 तत्प्रीतिः श्रीहरेः सद्योद्वादश्यां शर्करादिभिः ६
 मंत्रं विनातुयोविप्रदद्याच्छ्रीहरयेकिल
 पाषाणसदृशं पुष्पं दातायाति अधोगतिम् ७
 चमासुराय च मूर्खाय पाषाणसदृशं तुयत्
 दद्यादानं नरोयो वैतस्य पुण्यं नविद्यते ८
 विद्याहीनोद्विजो मोहादानं गृह्णति मूढधीः
 कालानलं यथा जीर्णते न स निरयं व्रजेत् ९
 यथा दारुमयो हस्ती मृगश्चित्रमयोयथा
 विद्याहीनोद्विजो विप्रत्रयस्तेनामधारकाः १०
 यथा ध्वनि स्थितं वारिपवनार्केण शुद्ध्यति
 भक्त्यातु पार्षदं दृष्ट्वा तस्यनश्यति कल्मषम् ११
 योनरश्वाश्चिनेमासि सघृतान्पूर्णिमादिने
 दद्याच्छ्रीहरयेलाजानक्रीडार्थं तुवराटिकाम् १२
 भक्त्यायाति हरेः स्थानं पुनरावृत्तिवर्जितः
 न दद्याद्योनरोमोहात्तस्मिन्नतुष्टिदोहरिः १३
 वराटिकां यावतीं योहरये पौर्णिमादिने
 तावह्विनं हरेः स्थानं चाश्चिनेसंवसेद्ध्रुवम् १४
 करवीरपुरेह्व्यासीत्पुराशूद्रोऽपि निर्दयः

कालद्विजोद्विजश्रेष्ठनाम्नापापीभयंकरः १५
 स्वकार्यनिरतःसोऽपिस्वामिकार्यप्रणाशकः
 एकदापंचतांयातोयमदूताभयंकराः १६
 आगतास्तंसमानेतुंयमस्यतुनिकेतनम्
 बद्ध्वानिन्युश्चतंदृष्ट्वापृष्टवान् सचिवंयमः १७
 यमउवाच
 अस्यकिंविद्यतेऽमात्यकर्मापिचशुभाशुभम्
 कथयस्वसमूलंतुचित्रगुप्तविचक्षण १८
 चित्रगुप्तउवाच
 असौपापीदुराचारःस्वामिकार्यप्रणाशकः
 नास्तिपुण्यंचाणुमात्रंनरकेपरिपच्यताम् १९
 शतमन्वन्तरंराजन् नागयोनौचनिष्ठुरः
 पाषाणेजन्मचासाद्यगृहेस्थातुंनिरंतरम् २०
 सूतउवाच
 तावल्कालंततोविप्रनिरयेसपपातह
 ततोऽप्यश्मगृहेनागयोनौजातःसुदुःखितः २१
 एकदाचाश्चिनेमासिपौर्णमासीदिनेद्विज
 लाजान्वराटिकानागोबिलात्माद्वेपयद्वहिः २२
 पतितासाहरेरग्रेपापमस्यस्वयंहरिः
 तूर्णतुनाशयामासदयालुर्दुःखनाशकः २३
 कदाचित्प्राप्तकालस्तुपंचत्वंसजगामह
 यमदूतास्तमानेतुंचागताबहुशोद्विज २४
 बद्ध्वानेतुंदाचक्रुर्यमस्यसदनंप्रति
 तदागताविष्णुदूताःशंखचक्रगदाधराः २५
 पाशंछित्वारथेदिव्येतमाशुगतकिल्बिषम्
 तत्रचारोपयामासुःयमदूताःपलायिताः २६
 ततोनिकेतनंविष्णोर्नागस्तैर्वेष्टितोययौ
 तत्रतस्थौहरेरग्रेपुनरावर्त्तिवर्जितः २७
 भक्त्यायोहरयेदद्याल्लाजांश्चसघृतान् द्विज
 वराटिकांतस्यपुण्यंनजानेकिंभवेद्ध्रुवम् २८

यद्यमंशृणुयाद्विप्रचाध्यायंपापनाशनम्
तस्यनश्यंतिपापानिश्रीहरेःकृपयापिच २६
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मरखण्डेसूतशौनकसंवादेषोऽध्यायः १६

सप्तदशोऽध्यायः

शौनकउवाच

विष्णुपादोदकस्यापिमाहात्म्यंपापनाशनम्
कथयस्वमहाप्राज्ञसमूलंमेकृपार्णव १

सूतउवाच

समस्तपातकध्वंसिविष्णुपादोदकंशुभम्
कणमात्रंवहेद्यस्तुसर्वतीर्थफलंलभेत् २
विष्णुपादोदकंब्रह्मन्स्पर्शतःपापनाशनम्
अकालमरणंनास्तिगंगास्नानफलंलभेत् ३

विष्णुपादोदकंपापीयःपिबेत्स्यकिल्बिषम्
शरीरस्थंक्यंयातिकृतंब्रह्मन्नसंशयः ४
तुलसीपर्णसंयुक्तंविष्णुपादोदकंद्विज
योवहेच्छिरसाभक्त्याचांतेयातिहरेर्गृहम् ५

मेरुतुल्यसुवर्णानिदत्त्वायत्कलमाप्यते
हरिपादोदकंस्पृष्टाप्राप्यतेतत्कलंनरैः ६

धेनुकोटिसहस्राणियत्कलंलभतेनरैः

दत्त्वापादोदकंस्पृष्टातत्कलंप्राप्यतेध्रुवम् ७
यज्ञकोटिसहस्राणिकृत्वायत्कलमाप्यते
हरिपादोदकंस्पृष्टातस्मात्कोटिगुणंनरैः ८
कोटिकन्याप्रदानेनयत्कलंलभ्यतेजनैः
विष्णुपादोदकंस्पृष्टाफलंतस्मादद्विजाधिकम् ९

दंतिकोटिप्रदानेनसप्तिकोटिप्रदानतः

यत्कलंलभतेमर्त्यःस्पृष्टापादोदकंहरेः १०
दत्त्वामर्त्यःसप्तद्वीपांससस्यांयत्कलंलभेत्
विष्णुपादोदकंस्पृष्टातस्माद्विप्राधिंकंलभेत् ११
शृणुविप्रप्रवद्यामिसंक्षेपेणाधिकंकिमु

विष्णुपादोदकंस्पृष्टापापीयातिहरेगृहम् १२
 शौनकउवाच
 स्पृष्टापीत्वापुराकेनप्राणिनाप्रापिवैगृहम्
 कथयस्वहरेःसूतममत्वंचानुकंपया १३
 सूतउवाच
 पुरात्रेतायुगेपापीनाम्नाविप्रःसुदर्शनः
 जनार्दनदिनेनित्यमश्नीयात्सद्विजोत्तम १४
 शास्त्रनिंदाकरोनित्यंब्रतनिंदाकरःसदा
 असावन्यंनजानातिकेवलंस्वोदरंविना १५
 एकदाप्राप्तकालस्तुनिधनंप्राप्तवान्द्विज
 यमदूताःसमायाताबद्ध्वानीतोयमालयम् १६
 तंदृष्टायमुनाभ्रातापप्रच्छसचिवंरुषा
 भोऽमात्यचास्ययत्पुरायंपापंवदसमूलतः १७
 असौविप्रोमहापापीकूरकर्म्मेवदृश्यते १८
 चित्रगुप्तउवाच
 आकर्ण्यचास्यपापंपुरायंनास्त्यणुमात्रकम्
 वासरेऽपिहरेनित्यमकरोद्भोजनंविभो १९
 वासरेकमलाभर्तुश्चाश्नीयाद्योनराधमः
 पुरीषंसोऽश्नीयाद्राजन् निरयंयातिदारुणम् २०
 मन्वंतरशतंदेहिस्थानंतुनिरयेऽप्यमुम्
 ग्रामक्रोडस्ययोनौहिततोजन्मभविष्यति २१
 सूतउवाच
 यमाज्ञयाततोविप्रतस्यदूतैर्भयंकरैः
 पातितस्तुपुरीषेवैमन्वंतरशताधिकम् २२
 ततोमुक्तोऽभवद्वासौपृथिव्यांग्रामसूकरः
 चिरंनरकमश्नीयाद्वरिवासरभोजनात् २३
 ततोविप्रप्राप्तकालःपंचत्वंसजगामह
 काकयोनौपुनर्जन्मलेभेऽसौविड्भुजःसदा २४
 एकस्मिन् दिवसेविप्रश्रीहरेश्वरणोदकम्
 द्वारदेशेस्थितंपीत्वासर्वपापविवर्जितः २५

तस्मिन्नेव दिने काकः पतितः शबरस्य च
 काले मृत्युदशां प्राप्तो व्याधेन वाय सोपि च २६
 आगते स्यां दने दिव्ये राजहं सयुते शुभे
 आरु ह्य बलि भुग्वि प्रययौ सहरि मंदिरम् २७
 पादोदकस्य माहा त्यंकथितं पापनाशनम्
 यः शृणोति नरः पापीतस्य पापं विनश्यति २८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणे ब्रह्मरखण्डे सूतशौनकसंवादे चरणोदक-
 माहा त्ये सप्तदशोऽध्यायः १७

अष्टादशोऽध्यायः

शौनकउवाच
 अगम्यागमनं सूतकुर्याद्योवैविमोहितः
 तस्य शुद्धिर्भवेत्केनकथयस्व समूलतः १
 सूतउवाच
 अभिगच्छति चांडालद्यंश्वपाकीं योद्विजोत्तमः
 उपवासत्रयं कुर्यात् प्राजापत्यं चरेत् २
 सशिखं वपनं चैव दद्याद्गोद्वयमेव च
 यथार्थदक्षिणां दत्त्वाशुद्धिमाप्नोति सद्विजः ३
 द्वित्रियोवापि चांडालद्यं वैश्योवाय दिगच्छति
 प्राजापत्यं सकृच्छं च दद्याद्गोमि थुनद्वयम् ४
 अनुगच्छति शूद्रो हिश्वपाकीं च तपोधन
 च तुर्गोमि थुनं दद्यात् त्राजापत्यं व्रतं चरेत् ५
 मातरं यदिवागच्छेद्वगिनीं स्वसुतामपि
 वधूं च मोहितो गच्छं स्त्रीणि कृच्छारायथा चरेत् ६
 चांद्रायणत्रयं कृत्वा दद्याद्गोमि थुनत्रयम्
 सशिखं वपनं कृत्वा पंचगव्यं पिबेत् ७
 हुतेह्यग्रौतथाप्यत्रशुद्ध्यत्येवं तपोधन
 पितृदारान् द्विजश्रेष्ठमातुश्च भगिनीं तथा ८
 गुरुपत्रीमातुलानीं भ्रातुर्भार्यास्वगोत्रजाम्
 यदिगच्छति मोहेन प्राजापत्यद्वयं चरेत् ९

चांद्रायणत्रयंब्रह्मन् पंचगोमिथुनानिच
 विप्रेभ्योदक्षिणांदद्याच्छुध्यतेनात्रसंशयः १०
 गांचगच्छतियोमूढउपवासत्रयंचरेत्
 धेनुंदत्त्वातथाचान्नंशुद्ध्यत्यत्रनसंशयः ११
 वेश्यांखरींशूकरींचकपिंतुंमहिषींद्विज
 आकंठतःसमाक्षिप्यगोमयोदककर्द्मे १२
 तत्रतिष्ठन्निराहारोत्रिरात्रेशैवशुद्ध्यति
 सशिखवंवपनंकृत्वात्रिरात्रमुपवासयेत् १३
 एकरात्रंजलेस्थित्वाशुद्ध्यत्येवनसंशयः
 ब्राह्मणींतुयदागच्छेत्योनरःकाममोहितः १४
 प्राजापत्यत्रयंकुर्याद्वांद्रायणत्रयंतथा
 गोत्रयंतुतथादद्याच्छुद्ध्यत्येवतपोधन १५
 ब्राह्मणीपंचगव्यंतुपंचरात्रंपिबेद्द्विज
 गोद्वयंदक्षिणांदद्याच्छुद्ध्यत्यत्रनसंशयः १६
 परांगनांयदागच्छेत्कृच्छ्रंसांतपनंचरेत्
 यथार्गलातथायोषित्स्मात्तांपरिवर्जयेत् १७
 वर्णबाह्यांतथानीचामनुगच्छेत्सकृन्नरः
 प्राजापत्यंचरेत्कृच्छ्रंशुद्ध्यत्येवनसंशयः १८
 अंगारसदृशीयोषित्सर्पिःकुंभसमःपुमान्
 तस्याःपरिसरेब्रह्मन्नस्थातव्यंकदाचन १९
 जारेणजनयेद्भयाचनारीकुलांतका
 त्याज्यासासर्वथाब्रह्मस्तत्रदोषोनविद्यते २०
 याचनारीगृहाद्यच्छेत्यक्त्वाबंधूनस्वकानपि
 नष्टासाचकुलभ्रष्टानतस्याःसंगमःपुनः २१
 याचनारीयदागच्छेन्मोहितापरपूरुषम्
 प्राजापत्यंचरेत्कृच्छ्रंपंचगव्यंपिबेत्ततः २२
 गोद्वयंतुततोदद्याच्छुद्ध्यत्येवनसंशयः
 ब्राह्मणीबालिशाब्रह्मन् मोहितापरपूरुषम् २३
 यदागच्छेत्तदात्याज्याजनैर्दोषोनविद्यते
 योगच्छेद्ब्राह्मणीविप्रभूसुरःकाममोहितः

गोतिलांश्वतदादद्याच्छुद्ध्यत्यत्रनसंशयः २४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मरखण्डेसूतशौनकसंवादेअष्टादशोऽध्यायः १८

एकोनविंशोऽध्यायः

शौनकउवाच

अज्ञानात्प्राश्यविगमूत्रंसुरांसंस्पृश्यवापुनः

यथाशुद्धिर्भवेत्तेषांकथयामिशृणुद्विज १

प्राजापत्यद्वयंकुर्यात्तीर्थाभिगमनंमुने

वृषैकादशगोदानंसशिखंवपनंततः २

गत्वाचतुष्पथंसर्वप्राजापत्यवतंथा

गोद्वयंतुततोदद्यात्पंचगव्यंपिबेत्ततः ३

ब्राह्मणान्भोजयित्वातुशुद्ध्यत्यत्रनसंशयः

चांडालान्नंजलंचैवज्ञानतोऽपिविपत्तिषु ४

यदिभुङ्क्तेनरःकश्चित्कृच्छ्रंचांद्रायणंचरेत्

सशिखंवपनंकृत्वापंचगव्यंततःपिबेत् ५

एकद्वित्रिचतुर्गावोदेयाद्विप्रेष्वनुक्रमात्

वृषलान्नंसूतकान्नंअभोज्यान्नंजलंचैव ६

शूद्रोच्छिष्टंयदाभुक्तेज्ञानतोवाविपत्तिषु

प्राजापत्यद्वयंकुर्याद्वांद्रायणत्रयंथा ७

गोद्वयंतुततोदद्यात्पंचगव्यंपिबेद्विज

हुत्वाह्यग्रैबहून् विप्रान् भोज्यशुद्धोभवेद्धुवम् ८

आखुनकुलमाञ्जरैरन्नंचेद्वक्षितंद्विज

तिलदर्भोदकैःप्रोद्धयशुद्ध्यत्येवनसंशयः ९

पलांडंलशुनंशिग्रुमलाबुंगृजनंपलम्

भुक्तेयोवैनरोब्रह्मन् वतंचांद्रायणंचरेत् १०

मद्यमांसप्रियंशूद्रंनीचकम्र्मानुवर्त्तनैः

तंशूद्रंवर्जयेद्विप्रश्वपाकमिवदूरतः ११

द्विजसेवानुरक्तायेमद्यमांसविवर्जिताः

दानस्वकर्मनिरतास्तेजेयावृषलोत्तमाः १२

अज्ञानाद्वंजतेविप्रसूतकेमृतकेयदि

गायत्रीदशभिर्विप्रः सहस्रैश्चशुचिर्भवेत् १३
 सहस्रैः क्षत्रियश्चैव वैश्यः पंचसहस्रकैः
 पंचगव्यर्भवेच्छुद्धोवृषलोऽपितपोधन १४
 आज्यंतुतोयंनीचस्यभांडस्थंदधियः पिबेत्
 अज्ञानतोऽपियोवर्णः प्राजापत्यवतंचरेत् १५
 दानंबहुतरंदद्याच्छुद्धोह्यमौयथाविधि
 शूद्राणांनोपवासोऽपिदानेनैवविशुद्ध्यति १६
 सशिखंवपनंकुर्यादहोरात्रोपवासतः
 नीचैर्दणादिभिश्चैवताडितोयोनरोद्विज १७
 प्राज्ञापत्यवतंकुर्याच्चांद्रायणवतंतुवा
 सशिखंवपनंचैवपंचगव्यंपिबेत्ततः १८
 गोद्वयंतुतोदद्यादमौचान्नादिकंहुतम्
 मद्यपानंगृहेविप्रज्ञानतोऽपियदृच्छया १९
 यदिभुक्तेनरः कश्चित्पात्यः सोऽपिकुलान्नरः
 गोबीजहंतायोविप्रच्छेदकश्चदलस्यच २०
 स्वर्णस्तेयीभवेत्कृच्छ्रंप्राजापत्यत्रयंचरेत्
 सशिखंवपनंकृत्वापंचगव्यंतथापिबेत् २१
 यथाविधिहुतंचाग्नौदद्याद्वेनुत्रयंतथा
 तस्यभुक्तंजलंचैवग्राह्यंस्याद्वैतपोधन २२
 प्रातस्त्रयहंतुचाशनीयाऽयहंसायमयाचितम्
 ऽयहंचैवतुनाशनीयात्राजापत्यमिदंवतम् २३
 गोमूत्रंगोमयंक्षीरंदधिसर्पिः कुशोदकम्
 दिनद्वयंपिबेद्विप्रचैकरात्रमुपोषितः
 सर्वपापहरंकृच्छ्रंमुनेसांतपनंस्मृतम् २४
 ग्रासंश्यहंतुचैकैकंप्रातः सायमयाचितम्
 अद्याक्त्यहंचोपवसेदतिकृच्छ्रमिदंवतम् २५
 प्रतिश्यहंपिबेदुष्णांजलंक्षीरंघृतंद्विज
 सकृत्स्नायीतप्रकृच्छ्रंस्मृतंपापहरंमुने २६
 अभोजनंद्वादशाहंकृच्छ्रोऽयपापनाशनः
 पराकोनामविज्ञेयः प्रसिद्धश्वतपोधन २७

एकैकंवद्धयेत्पिंडंशुक्लेकृष्णोचहासयेत्
 इंदुक्षयेनभुंजीतचांद्रायणव्रतंस्मृतम् २८
 अशनीयाद्वतुरःप्रातःपिंडान् विप्रसमाहितः
 चतुरोऽस्तमितेचार्केशिशुचांद्रायणंस्मृतम् २९
 कूष्मांडघातीयानारीपंचगव्यंपिबेक्ष्यहम्
 कूष्मांडपंचकंदद्यात्ससुवर्णसवस्त्रकम्
 तस्यावारितथाभक्तंग्राह्यंस्याद्वैतपोधन ३०

इति श्रीपाद्येमहापुराणे ब्रह्मरखण्डे सूतशौनकसंवादे एकोनविंशोऽध्यायः १६

विंशतितमोऽध्यायः

शौनकउवाच
 सुकृतंकिंतथाप्राहकृत्वासंसारसागरात्
 तरिष्यांतिकलौसूततमोन्धकूपमंडुकाः १
 सूतउवाच
 राधाकृष्णप्रियेचौर्जेप्रातःस्नानंसमाचरेत्
 राधादामोदरंभक्त्याकुर्यात्पूजांसमाहिता २
 त्यक्त्वामिषादिकंब्रह्मन् पतिसेवापरायणा
 सायातिश्रीहरेःस्थानंगोलोकाख्यंसुदुर्लभम् ३
 राधादामोदराभ्यांयाधूपदीपंतुकार्तिके
 दद्यात्साभवनंविष्णोर्यातिवैत्यक्तपातकाः ४
 योषिद्याकार्तिकेविप्रदद्याद्वस्त्रंनिकेतने
 राधादामोदराभ्यांतुवसेत्साश्रीहरेश्चिरम् ५
 राधादामोदराभ्यांसापुष्पंमाल्यंसुवासितम्
 कार्तिकेमासिसादद्याद्यातिवैकुंठमंदिरम् ६
 गंधंयाचापिनैवेद्यंदद्याद्वैशर्करादिकम्
 राधादामोदराभ्यांसागच्छेद्वैविष्णुमंदिरम् ७
 यत्किंचिद्यच्छतिब्रह्मन् कार्तिकेचद्विजातये
 राधादामोदरप्रीत्यैतस्याःपुण्याक्षयंभवेत् ८
 यानारीकार्तिकेभक्त्याराधादामोदरंद्विज
 प्रातःसपर्यासायातिनकुर्यान्निरयंचिरम् ९

कदाचिज्जन्मभूमौसाविधवाप्रतिजन्मनि
 भवेद्वासाद्यपूर्व्वैचाप्रियास्वामिनोऽपिच १०
 पुरात्रेतायुगेविप्रवृष्टलोनामशंकरः
 सौराष्ट्रदेशवासीचतस्यजायाकलिप्रिया ११
 जाराकांक्षीसदानाम्नातृणवन्मन्यतेपतिम्
 असौपतिर्नमेयोग्योमेस्वामीपरपूरुषः १२
 इतिमत्वासदातस्मैचोच्छिष्टंतुददातिवै
 नीचसंगान्महामूढामद्यमांसंचखादह १३
 स्वामिनोभर्त्सनांनित्यंकुर्यात्कामंतुनिष्ठुरा
 पादरञ्जुर्भवेद्वासौकस्माद्वैनमृतोऽपिच १४
 मृतेतस्मिन्नहंभोगंकरिष्यामियदृच्छया
 विचार्येतिहदामूढाजारेणैकेनसातदा १५
 अन्यदेशंगमिष्यावःसंकेतमकरोदद्विज
 सुप्तस्यस्वामिनोरात्रौचासिनातदूलंद्विज १६
 छित्वाजारकृतेसापिसंकेतस्यस्थलंगता
 आगतंजारपुरुषंद्वीपिनाभक्षितंद्विज १७
 दृष्ट्वासारोदनंकृत्वामूर्च्छितानिपपातह
 चिरादाश्वस्यसामूढाकरुणंविललापह १८
 कलिप्रियोवाच
 स्वकीयस्वामिनंहत्वाचागतापरपूरुषम्
 तंजारंस्वामिनदैवातशार्दूलोभक्षयन्मम
 किकरोमिक्वगच्छामिविधात्रावंचितास्प्यहम् १९
 सूतउवाच
 ततःकलिप्रियाब्रह्मन् आगतास्वगृहंप्रति
 लपनेस्वामिनोदत्वामुखंचविललापसा २०
 कलिप्रियोवाच
 हानाथकिंकृतंकर्ममयाहंतातिदारुणम्
 कंलोकंवागमिष्यामिवदस्वामिनमनागिगरम् २१
 भर्त्सनांतुयथाकामंकुर्याद्वाहंसुनिंदिता
 किंचिन्नवदसिस्वामिनेनोयन्मेनविद्यते २२

सूतउवाच

ननामचरणेतस्यगतान्यनगरंप्रति

तत्रप्रविष्टासायोषिद्दृष्ट्वापुरायजनान् बहून् २३

ऊर्जेस्त्रानपरान्प्रातर्नमदायांचैष्णवान्

तत्रनद्यांस्त्रियश्चापिराधादामोदरंद्विज २४

सपर्यांचकृतांचैवशंखनादैर्महोत्सवैः

गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्वस्त्रैर्नानाविधैःफलैः २५

मुखवासैर्भक्तियुक्तादृष्ट्वासाविनयान्विता

पप्रच्छब्रूतयूयंमेकिमेतत्क्रियतेस्त्रियः २६

स्त्रियऊचुः -

सर्वमासोत्तमेचोर्जेराधादामोदरौशुभौ

पूजांकृत्वावयंमातःसर्वपापहरांशुभाम् २७

कोटिजन्मार्जितंपापांपनष्टप्राप्तंनिकेतनम्

सपर्यामामिषंत्यक्त्वाकृत्वासाचहरेह्निर्दिने २८

निधनत्वंपौर्णमास्यांगतासानिर्मलाद्विज

किंकराश्चागतास्तूर्णयमस्यनिलयंप्रति २९

नेतुंतांक्रोधसंयुक्ताबबंधुश्चरञ्जुमिः

तदागताविष्णुदूताविमानंस्वर्णनिर्मितम् ३०

शंखचक्रगदापद्मधारिणोवनमालिनः

निजघुश्चक्रधाराभिर्यमदूताःपलायिताः ३१

राजहंसयुतेविप्रविमानेस्वर्णनिर्मिते

आरूढासागतातैस्तुवेष्टिविष्णुमंदिरम् ३२

तत्रतस्थैचिरंभोगंकृत्वासावैयथेप्सितम्

याकुर्यात्कार्त्तिकेविप्रराधादामोदरार्चनम् ३३

यातिपूजात्यक्तपापाद्गेलोकार्घ्यंमनोहरम्

यद्देश्वृणुयाद्वक्त्यायाचनारीसमाहिता

कोटिजन्मार्जितंपापांतस्यतस्याविनश्यति ३४

इति श्रीपाद्येमहापुराणेब्रह्मरखण्डेसूतशौनकसंवादेराधादामोदरपूजा-

माहात्म्यकथनंनामविंशतिमोऽध्यायः २०

एकविंशोऽध्यायः

शौनकउवाच

कथयस्वमुनेसूतसर्वमासोत्तमस्यच
कार्तिकस्यविधिंसम्यङ्गनियमानवकुमर्हसि १

सूतउवाच

आश्विनस्यद्विजश्रेष्ठपौर्णमास्यांसमाहितः
कार्तिकस्यब्रतंकुर्याद्यावदुद्घोधिनीभवेत् २

दिवाविप्रनरःकुर्यान्मलमूत्रमुदड्मुखः
भवेन्मौनीचसर्वज्ञरात्रौचेद्विशामुखः ३

पथ्यंभसिचगोषेषुश्मशानेवल्मिकेद्विज
कुर्यादुत्सर्जननैववतीमूत्रपुरीषयोः ४

अत्युत्तमेषुस्थानेषुमलमूत्रंनकारयेत्
शिद्धांमृदंगृहीत्वाथवामप्रक्षालयेत्करम् ५

अद्विर्मृदापिशुद्ध्यर्थपूर्वविंशतिसंरूया
एकालिगेगुदेपंचतथावामकरेदश ६

उभयोर्दशदातव्यापादयोश्चत्रिभिस्त्रिभिः
मुखशुद्धिंतःकुर्यात्संकल्पंस्नपनस्यच ७

हृदिदामोदरंध्यात्वाइमंमंत्रंतोवदेत्
कार्तिकैहंकरिष्यामिप्रातःस्नानंजनार्दनं ८

दामोदरस्यप्रीत्यर्थराधयापापनाशनं
नमःपंकजनाभायश्रीकृष्णजलशायिने ९

नमस्तेराधयासाद्वर्गृहाणार्धप्रसीदमे
स्नानंकुर्यात्तोविप्रतिलकंतुयथाविधि १०

ऊर्ध्वपुंड्रविहीनस्तुकिंचित्कर्मकरोतियः
निष्फलंकर्मतत्सर्वसत्यमेतन्मयोच्यते ११

यच्छरीरंमनुष्याणामूर्ध्वपुंड्रंविनाकृतम्
तद्वर्णनंकर्तव्यंदृष्ट्वासूर्यनिरीक्षयेत् १२

ऊर्ध्वपुंड्रमृदाशुभ्रंललाटेयस्यदृश्यते
चांडालोऽपिविशुद्धात्मापूज्यएवनसंशयः
अच्छिद्रमूर्ध्वपुंड्रंतुयेकुर्वतिनराधमाः १३

तेषांललाटेसततंशुनःपादोनसंशयः
 प्रातःकालोदितंकर्मसमाप्यहरिवल्लभाम् १४
 पूजयेद्भक्तितोविप्रतुलसींपापनाशिनीम्
 पौराणींतुकथांश्रुत्वाश्रीहरेःस्थिरमानसः १५
 ततोविप्रंबतीभक्त्यापूजयेत्तंयथाविधि
 परासनंपरान्नंचपरशश्यांपरांगनाम् १६
 सर्वदावर्जयेद्विप्रकार्तिकेचविशेषतः
 सौवीरकंतथामाषानामिषंचतथामधु १७
 राजमाषादिकंनित्यंवर्जयेत्कार्तिकेवती
 जंबीरमामिषंचूर्णमन्नंपर्युषितंद्विज १८
 धान्येमसूरिकाप्रोक्तागवांदुग्धमनामिषम्
 लवण्यभूमिजंविप्रप्रारयङ्गमामिषंखलु १९
 द्विजक्रीतारसाःसर्वेजलंचाल्पसरःस्थितम्
 ब्रह्मचर्यतुर्यकालेपत्रावल्यांचभोजनम् २०
 कुयाद्विजशार्दूलतैलाभ्यंगंचवर्जयेत्
 छत्राकंनालिकंहिंगुपलांडंपूतिकादलम् २१
 लशुनंमूलकंशिग्रुंथैवतुंबिकाफलम्
 कपित्थंचैववृत्ताकंकूष्मांडंकांस्यभोजनम् २२
 द्विपाचितंसूतिकान्नंमत्स्यंशश्यांरजस्वलाम्
 द्विस्त्रिश्वान्नंस्त्रियःसंगंवर्जयेत्कार्तिकव्रती २३
 धात्रीफलंगृहीविप्ररवौतत्सर्वदात्यजेत्
 कूष्मांडेधनहानिःस्यात्बृहत्यांनस्मरेद्वरिम् २४
 पटोलेतुनवृद्धिःस्याद्वलहानिश्चमूलके
 कलंकीजायतेविल्वेतिर्यग्योनिश्चनिंबुके २५
 तालेशरीरनाशःस्यान्नारिकेलेचमूर्खता
 तुंबीगोमांसतुल्यास्याद्वोवधंस्यात्कलिदके २६
 शिंबीपापकराप्रोक्तापूतिकाब्रह्मघातिका
 वार्ताक्यांसुतनाशःस्याद्विररोगीचमाषके २७
 मांसेचबहुपापंस्याद्वर्जयेत्प्रतिपदादिषु
 यतिंकचिद्वर्जयेद्योऽन्नश्रीहरेप्रीतयेद्विज २८

तत्पुनभूसुरेदत्त्वावतांतेतस्यभोजनम्
 कार्तिकव्रतिनंविप्रयथोक्तकारिणंनरम् २६
 यमदूताःपलायंतेसिंहंदृष्ट्यायथागजाः
 श्रेष्ठंविष्णुवतंविप्रततुल्यानशतंमखाः ३०
 कृत्वाक्रतुंवजेत्स्वर्गैकुंठंकार्तिकव्रती
 यतिंकचिद्वृष्ट्यतंविप्रमनोवाक्षायकर्मजम् ३१
 दृष्ट्यातुविलयंयातिकार्तिकव्रतिनंक्षणात्
 कार्तिकव्रतिनःपुरयंब्रह्माचैवचतुर्मुखः ३२
 नसमर्थोभवेद्वक्तुंयथोक्तव्रतकारिणः
 यत्कृत्वाकलुषंसर्ववजेद्विप्रदशोदिशः ३३
 क्वगच्छामिकवतिष्ठामिकार्तिकव्रतिनोभयात्
 पौर्णमास्यांयथाशक्तिचान्नवस्त्रादिकंद्विज ३४
 दद्याद्वैश्रीहरेःप्रीत्यैब्राह्मणानपिभोजयेत्
 रात्रौजागरणंकुर्यान्नृत्यगीतादिभिर्वर्ती
 यद्यदंशृण्याद्वक्त्यातस्यपापंप्रणश्यति ३५
 इति श्रीपाद्ममहापुराणे सूतशैनकसंवादेब्रह्मखंडे एकविंशोऽध्यायः २१

द्वाविंशोऽध्यायः

शैनकउवाच
 माहात्म्यंब्रूहिसर्वज्ञशृणवतांपापनाशनम्
 सर्वप्राणिहितार्थायतुलस्यान्नुकंपया १
 सूतउवाच
 तुलस्याःपरिसरेयस्यकाननंतिष्ठतिद्विज
 गृहस्यतीर्थरूपत्वान्नायांतियमकिंकराः २
 तुलस्याःकाननंविप्रसर्वपापहरंशुभम्
 रोपयंतिनराःश्रेष्ठास्तेनपश्यंतिभास्करिम् ३
 रोपणंपालनंसेवांदर्शनंस्पर्शनंतुयः
 कुर्यात्तस्यप्रणष्टंस्यात्सर्वपापंद्विजोत्तम ४
 कोमलैस्तुलसीपत्रैर्चयंतिहरिंतुये
 कालस्यसदनंविप्रतेनयांतिमहाशयाः ५

गंगाद्याः सरितः श्रेष्ठाविष्णु ब्रह्ममहेश्वराः
 देवैस्तीर्थैः पुष्कराद्यैस्तिष्ठंति तुलसी दले ६
 यो युक्त स्तुलसी पत्रैः पापी प्राणान्विमुच्चति
 विष्णोर्निर्कैतनं याति सत्यमेतन्मयो दितम् ७
 तुलसी मृत्तिका लिप्तो युक्तः पापशैरपि
 विमुच्चति नरः प्राणान्स याति हरि मन्दिरम् ८
 यो नरो धारये द्विप्रतुलसी काष्ठ चंदनम्
 तस्याङ्गं न स्पृशेत्पापं स याति परमं पदम् ९
 तुलसी काष्ठ मालां तुकर गठस्थां वहते तुयः
 अप्यशौचोप्यनाचारो भक्त्याया तिहरे गृहम् १०
 धात्री फलकृता माला तुलसी काष्ठ संभवा
 दृश्यते यस्य देहे तु सैभागवतो नरः ११
 तुलसी दल जां मालां कर गठस्थां वहते तुयः
 विष्णू च्छिष्टां विशेषेण सनमस्यो दिवौ कसाम् १२
 यः पुनस्तुलसी मालां कर ठेकृत्वा जनार्दनम्
 पूजये त्युग्रयमा प्रोति प्रतिपुष्पं गवायुतम् १३
 धारयन्ति नये मालां हैतुका: पापबुद्धयः
 नरकान्वनिवर्ती दग्धाः कोपाग्निनाहरे: १४
 न जह्या तुलसी मालां धात्री मालां विशेषतः
 महापातक संहर्त्री धर्मका मार्थदायिनीम् १५
 स्पृशेच्च यानि लोमानि धात्री माला कलौ नृणाम्
 तावद्वर्षसहस्राणि वसते केशवालये १६
 निवेद्य केशवे मालां तुलसी काष्ठ संभवाम्
 वहते यो नरो भक्त्यात स्यवै नास्ति पातकम् १७
 तुलसी काष्ठ मालां तु प्रेतराजस्य दूतकाः
 दृष्टानश्यन्ति दूरे णवातो द्वूतं यथा दलम् १८
 तुलस्याविपि नेधात्र्या शछाया सुयो नरो त्तमः
 पिरडं ददाति पितरो मुक्तिं यान्ति द्विजो त्तम १९
 पाणौ मूर्धिं गले चैव कर्णयोश्च मुखे द्विज
 धात्री फलं यस्तु धत्ते सविज्ञेयो हरिः स्वयम् २०

धात्रीपत्रैः फलैर्विप्रश्रीहरिं चार्चयेद्द्विज
 कोटिजन्मार्जितं पापं पूजयानश्यति सकृत् २१
 यज्ञादेवाश्च मुनयस्तीर्थानिकार्तिकेद्विज
 धात्रीवृक्षं समाश्रित्यतिष्ठन्तिकार्तिकेसदा २२
 धात्रीपत्रं कार्तिकेच द्वादश्यां तुलसी दलम्
 चिनोतियोनरोगच्छेन्निरयं यातनामयम् २३
 धात्रीछायासु योविप्रचान्नं भुनक्तिकार्तिके
 अन्नसंसर्गं जंपापमावर्षतस्यनश्यति २४
 तुलसी वनमध्ये च धात्रीमूले च कार्तिके
 कुर्याद्वर्यर्चनं विप्रवैकुरण्याति सधुवम् २५
 तुलसीमूलदेशोऽपि स्थितं वारिद्विजोत्तम
 गृह्णाति मस्तके भक्त्यापापीयाति हरे गृहम् २६
 तुलसीपत्रगलितं यस्तोयं शिरसावहेत्
 सर्वतीर्थेषु सस्नातश्चांतेयाति हरे गृहम् २७
 पुराकश्चिद्द्विजश्रेष्ठोद्वापे ऽभून्महामुने
 स्नात्वैकदातुलस्यै सवनं दत्वा गृहं गतः २८
 आदित्योवर्चसानाम्नामार्त्तिडइव पुण्यतः
 तृष्णार्तोभक्तकः कश्चिदागतो बहुकल्पषः २९
 तुलस्यामूलतस्तोयं पीत्वा चासौहतां हसः
 त्वरयाप्यागतो व्याधो नाम्नायश्चासि मर्दनः ३०
 उवाच भुक्तं चान्नं च भुक्त्वा भग्नं गतः किमु
 कृत्वा मेपाकभांडस्थं चागतो हिंसकस्यते ३१
 विव्याधतं गतप्राणं नेतुं वै शमनाज्या
 आगताः किंकराः क्रुद्धाः पाशमुद्गरपाण्यः ३२
 बद्ध्वानेतुं मनश्च क्रुरागता विष्णुकिंकराः
 तदाछित्त्वाचर्मपाशं स्यं दनेतं मनो हरे ३३
 तूर्णमारोहयामासुः पप्रच्छुर्विनयान्विताः
 तेऽपि पुरायेन भोः संतः केन वै नीयते ऽप्यसौ ३४
 ऊचुस्तेऽसौ पुराराजापुरायं बहुतरं कृतम्
 अकरोद्धरणं कांचित्सुंदरीं चांगनामयम् ३५

अनेनचांहसाराजागतोवैशमनक्षयम्
 तत्रकलेशंतुयुष्माभिर्दत्तंवैशमनाज्ञया ३६
 ताप्रमय्यास्त्रियासार्द्धक्रीडांसुप्त्वाचकारसः
 तप्तायांलोहशय्यायांवैक्लव्यंकर्मणानृप ३७
 तप्तायोभीषणंतमंलोहस्तंभंयमाज्ञया
 ततःस्थितःसमालिग्यभुक्त्वादुःखंचिरंनृपः ३८
 सिक्तःक्षारांबुधाराभिरन्यैवैशमनालये
 ततोनरकशेषेचपापयोनौमुहुर्मुहुः ३९
 जन्मासाद्यचिरंदुःखमनुभूतंस्वकर्मणा
 तुलसीमूलकंवारिपीत्वायातिहरेगृहम् ४०
 इदानींतद्वचःश्रुत्वागतादूतायथागताः
 तेनसार्द्धविष्णुदूतागतावैकुंठमंदिरम् ४१
 माहात्म्यंकथितंब्रह्मन्तुलस्याःपापनाशनम्
 कुर्वतिसेवांयेभक्त्यानजानेकिंभवेन्मुने ४२
 इति श्रीपाद्येमहापुराणेब्रह्मरखण्डेसूतशैनकसंवादेतुलस्या
 माहात्म्यंनामद्वाविंशोऽध्यायः २२

त्रयोविंशोऽध्यायः

शैनकउवाच
 कथयस्वमुनेसूतमाहात्म्यंकलुषक्षयम्
 शेषपंचदिनस्यापिकार्त्तिकस्यानुकंपया १
 सूतउवाच
 शृणुशैनकयत्पृष्ठंमाहात्म्यंपापनाशनम्
 वद्याम्यहंवैचोर्जस्यशेषपंचदिनस्यच २
 व्रतानांमुनिशार्दूलप्रवरंविष्णुपंचकम्
 तस्मिन्यःपूजयेद्दक्त्याश्रीहरिंराधयासह ३
 गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्वस्त्रैर्नानाविधैःफलैः
 सयातिविष्णुसदनंसर्वपापविवर्जितः ४
 ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थोऽथवायतिः
 नप्राप्नोतिपरंस्थानमकृत्वाविष्णुपंचकम् ५

सर्वपापहरंपुरायंविरूयातंविष्णुपंचकम्
 तत्रस्नानंतुयःकुर्यात्सर्वतीर्थफलंलभेत् ६
 श्रीहरेःपुरतोविप्रतुलस्याश्वसमीपतः
 प्रदीपंसर्पिषापूर्णदद्याद्योभक्तिभावतः ७
 नभसिश्रीहरेःप्रीत्यैयातिसविष्णुमंदिरम्
 पापीयातिहरेधर्मसत्यमेतन्मयोदितम् ८
 स्नापयेद्वाच्युतंभक्त्यामधुक्तीरघृतादिभिः
 दद्यातिंकनोहरिःप्रीतस्तस्मैसाधुजनायवै ९
 नैवेद्यंदेवदेवेशंपरमान्नंनिवेदयेत्
 तस्यपुरायंप्रसंरूयातुंशक्तोवैचतुर्मुखः १०
 अर्चयित्वाहषीकेशमेकादश्यांसमाहितः
 निष्प्राप्यगोमयंसम्यक्मंत्रवत्समुपासते ११
 गोमूत्रंमंत्रवद्योद्वादश्यांप्राशयेद्वती
 क्षीरंतथात्रयोदश्यांचतुर्दश्यांतथादधि १२
 संप्राप्यपापशुद्ध्यर्थलंघयित्वाचतुर्दिनम्
 पंचमेतुदिनेस्नात्वाविधिवत्पूज्यकेशवम् १३
 भोजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्यातेभ्योदद्याद्वदक्षिणाम्
 ततोनक्तंसमश्नीयात्पंचगव्यंसुमंत्रितम् १४
 एवंकर्तुमशक्तोयःफलमूलंचभोजनम्
 कुर्याद्विष्ण्यंवाविप्रयथोक्तविधिनाहवै १५
 श्रीहरेःपंचकंविप्रकुर्याद्यस्तुलसीदलैः
 पूजयेत्तंसविज्ञेयःस्वयंनारायणःप्रभुः १६
 पुरात्रेतायुगेशूद्रोदस्युवृत्तिपरायणः
 नाम्नादंडकरोनित्यंधर्मनिंदांकरोतियः १७
 असत्यभाषीमित्रघोवेश्याविभ्रमलोलुपः
 ब्रह्मस्वहारीकूरश्चपरस्त्रीगमनेरतः १८
 शरणागतहंताचपाखंडजनसंगभाक्
 गोमांसाशीसुरापश्चपरनिंदाकरःसदा १९
 विश्वासघातीज्ञातीनांवृत्तिच्छेदीद्विजोत्तम
 दुष्टंसर्वेसमालोक्यतादृशंतदगृहेद्विजः २०

आगताज्ञातयः क्रुद्धास्तस्य पापपरायणम्
 ज्ञातयऊचुः
 रेरै मूढदुराचारविनाशं प्रतिनीयते
 या प्रतिष्ठार्जितापूर्वैरस्माकं निर्मलेऽन्वये २१
 इति क्रुद्धाद्विजश्रेष्ठ अपकीर्तिभयादपि
 पापिनां प्रवरं सर्वेतत्यजुस्तं कुलादरम् २२
 ततो गतो महारण्यं विनष्टाखिलवैभवः
 कुर्यात्सदस्युभिः सार्वदस्युकर्म निरंतरम् २३
 पथिप्रगच्छ तां तेषां भयाद्विप्रनखादितुम्
 प्राप्तं किंचित् द्वुधार्त्तास्तेगताश्चान्यस्थलं प्रति २४
 तत्र प्रविष्टास्तेसर्वेदृष्ट्वा पुण्यजननान् बहून्
 धात्री मूले स्थितान् ब्रह्मन् वैष्णवान् द्विजसत्तमान् २५
 सर्वेतदस्य वोविप्रगतादंडकरोऽपिसः
 तेषां परिसरं गत्वा प्रणामं वैचकारह २६
 दंडकरउवाच
 द्वुधार्तोऽहद्विजश्रेष्ठाः प्राणायास्य अंतिमेद्वुवम्
 ददध्वं खादितुं किंचिद्वृष्माकं शरणं गतः २७
 आकर्यवचनं तस्य चोचुस्तेधर्मतत्पराः
 सर्वपापहरेत्वं च विरूप्याते विष्णुपंचके २८
 कथमन्नं खादितुं तेवां छात्वद्यहरेदिने
 विशेषं तेब्रूहि संज्ञाकाते भवति सांप्रतम् २९
 सउवाच मुदाविप्रानाम्नादंडकरोप्यहम्
 सर्वपापसमायुक्तश्चोद्धारो मेकथं भवेत् ३०
 ऊचुस्तेवै व्रतं श्रेष्ठं कुरुष्व विष्णुपंचकम्
 विप्राणामाज्ञयाविप्रचकारविष्णुपंचकम् ३१
 सप्रेत्यचहरेः स्थानमारुद्ध्वास्यं दनेवरे
 आसाद्य श्रीहरे रूपं तस्थौ जन्मविवर्जितः ३२
 य इदं शृणु याद्ब्रह्मकृत्याचारूप्यानं पापनाशनम्
 कोटिजन्मार्जितं पापं तस्य नश्यति तत्त्वणात् ३३

इति श्रीपाद्येमहापुराणे ब्रह्मरखण्डे सूतशौनकसंवादे विष्णुपंचक-

माहात्म्यंनामत्रयोविंशोऽध्यायः २३

चतुर्विंशतितमोऽध्यायः

शौनकउवाच

विदुषांवरतत्त्वज्ञकथयस्वमहामते
इदानींममदानानांमाहात्म्यंक्रमतोमुने १

सूतउवाच

क्षितिदानंमुनिश्रेष्ठदानानामुत्तमंमतम्
येनकृतंवैतद्वानंसर्वदानफलंमतम् २

क्षितिंससस्यांयोदद्याद्ब्राह्मणायद्विजोत्तम

विष्णुलोकेसुखंभुक्तेयावदिंद्राश्वतुर्दश ३

पृथिव्यांजन्मचासाद्यसार्वभौमस्ततोनृपः

महींसर्वांचिरंभुक्त्वावजेद्वैश्रीहरेर्गृहम् ४

गोचर्ममात्रांभूमिंयःप्रयच्छतिद्विजातये

सगच्छतिहरेर्गेहंसर्वपापविवर्जितः ५

शतंगावोवृषश्वैकोयत्रतिष्ठत्ययंत्रिताः

गोचर्ममात्रांतांभूमिंप्रवदंतिमहर्षयः ६

भूमिनेताभूमिदाताद्वैचापिस्वर्गगामिनौ

ग्राह्याभूमिद्विजैःप्राज्ञैस्त्यक्त्वादानशतान्यपि ७

अञ्जानीभूसुरोयस्तुत्यजेद्भूमिंविमोहितः

प्रतिजन्मन्यसौविप्रोभवेद्वात्यंतदुःखभाक् ८

अन्यतोयःसमासाद्यदद्याद्भूमिंद्विजातये

तस्मैविप्रजगन्नाथोददातिपरमंपदम् ९

स्वदत्तांपरदत्तांचमेदिनींयोहरेद्द्विज

युक्तःकोटिकुलैर्यातिनरकंचातिदारुणम् १०

हरेद्योवैमहींविप्रदेवब्राह्मणयोरपि

नदृष्टानिष्कृतिस्तस्यकोटिकल्पशतैर्मुने ११

भूमिंयोपरदत्तांचरक्षतिद्वमापतिर्द्विज

पुरायंकोटिगुणंस्याद्वैतस्यदानंजनादपि १२

सप्तद्वीपांमहींदत्त्वायत्पुरायंप्राप्यतेद्विज

तत्पुरायंप्राप्नुयान्मत्योधेनुंयच्छन् द्विजातये १३
 ददातिवृषभंयस्तुदरिद्रायकुटुंबिने
 सर्वपापविनिर्मुक्तोशिवलोकंसगच्छति १४
 तिलप्रमाणंस्वर्णयोब्राह्मणायप्रयच्छति
 हरेर्निकैतनंयातियुक्तःकोटिकुलैरपि १५
 योदद्याद्रजतंविप्रसाधवेभूसुरायवै
 प्राप्नोतिचंद्रलोकंचपिबेत्त्रामृतंसदा १६
 प्रवालंमौक्तिकंचैवहीरकंचमणिंतथा
 योददातिद्विजश्रेष्ठस्वर्गलोकंसगच्छति १७
 तुलापुरुषदानेनयत्पुरायंलभतेजनः
 शालग्रामशिलांदत्त्वातस्मात्कोटिगुणंलभेत् १८
 समद्वीपांक्षितिंदत्वासशैलवनकाननाम्
 यत्पुरायंलभतेतद्वैशालग्रामशिलाप्रदः १९
 शालग्रामशिलांयोवैदद्याद्भूमिसुरायच
 तेनविप्रप्रदत्तानिभुवनानिचतुर्दश २०
 तुलापुरुषदानंयःकरोतिद्विजपुंगव
 जनन्याश्वोदरेतस्यपुनर्जन्मनविद्यते २१
 सालंकारांद्विजश्रेष्ठकन्यांयच्छतियोनरः
 सगच्छेदब्रह्मसदनंपुनर्जन्मनविद्यते २२
 कन्याविक्रयिणोनास्तिनरकान्निष्कृतिःपुनः
 कन्यादानकृतोनास्तिस्वर्गादागमनंपुनः २३
 उपानहौवातपत्रंयोददातिद्विजातये
 प्रेत्यचेंद्रपुरंगत्वावसेक्तल्पचतुष्टयम् २४
 वस्त्रंयच्छतियोदिव्यंसाधवेवैद्विजायते
 स्वर्गेदिव्यांबरधरश्चिरंतिष्ठेदद्विजोत्तम २५
 धेनुंपुरातनींयच्छेद्वस्त्रंचजरितंद्विज
 नूत्तांरजोवतींकन्यांसगच्छेन्निरयंतथा २६
 कन्याविक्रयिणोब्रह्मन्नपश्येल्लपनंबुधः
 दृष्ट्वाचाज्ञानतोवापिकुर्यान्मार्तडदर्शनम् २७
 फलदातानरोगच्छेत्रिदिवंचद्विजोत्तम

भुंक्तेकल्पसहस्राणिफलंतत्रामृतोपमम् २८
 शाकंयच्छतियोमत्योशिवस्यभवनंद्विज
 यातिकल्पद्रव्यंभुंक्तेदुल्लभंपायसंसुरैः २६
 घृतदोदधिदश्वैवतक्रदोदुग्धदस्तथा
 विष्णोर्निंकेतनंगत्वासुधापानंकरोतिसः ३०
 गंधदःपुष्पदश्वैवमत्योयातिसुरालयम्
 तिष्ठेद्युगसहस्राणिगंधपुष्पविभूषितः ३१
 शश्यादानंदानसारंब्राह्मणायददातियः
 सयातिब्रह्मसदनंपर्यंकेशरतेचिरम् ३२
 पीठदातादीपदातासर्वदुष्कृतवर्जितः
 स्वर्गेसिंहासनेतिष्ठेज्ज्वलदीपावलीवृतः ३३
 तांबूलंयोनरोदद्याद्बूमिभुंक्तेऽखिलांसुखम्
 स्वर्गेदेवांगनाकोडेसुप्रस्तांबूलमत्तिवै ३४
 विद्यादानंदानवरंकरोतियोनरोत्तमः
 प्रेत्यससन्निधिंविष्णोस्तिष्ठेद्युगशतत्रयम् ३५
 प्राप्यज्ञानंततस्तत्रदुल्लभंवैद्विजर्षभ
 दुल्लभंमोक्षमाप्नोतिश्रीहरेःकृपयाद्विज ३६
 अनाथंदुःखितंविप्रंपाठयेद्वैनरोत्तमः
 श्रीहरेर्भवनंयातिपुनर्जन्मविवर्जितः ३७
 योनरःपुस्तकंदद्याद्बृक्तिश्रद्धासमन्वितः
 प्रतिवर्णलभेत्पुरायंकपिलाकोटिदानजम् ३८
 मधुदोगुडदश्वैवमत्योयातीक्षुसागरम्
 लवणप्रदोनरोयातिवारुणंलोकमेवच ३९
 सर्वेषामेवदानानामन्नंवारिद्विजोत्तम
 तत्त्वज्ञमुनिभिःसर्वैःप्रवरंवैप्रकीर्तितम् ४०
 अन्नंवारिद्विजश्रेष्ठयेनदत्तंमहीतले
 तेनदत्तानिदानानिसर्वाणिचद्विजर्षभ ४१
 अन्नदोयोनरोविप्रप्राणदश्वप्रकीर्तिः
 तस्मात्समस्तदानानामन्नदोलभतेफलम् ४२
 यथाचान्नंतथावारिद्वेतुल्येचप्रकीर्तिः

वारिणाचविनाचान्नंसिद्धंनस्याद् द्विजोत्तम ४३
 चुधातृषाद्विजव्याघ्रद्वेचतुल्येप्रकीर्तिं
 अतश्चान्नंचतोयंचश्रेष्ठंपोक्तंबुधैरपि ४४
 अन्नदानंक्षितौब्रह्मन् येकुर्वतिनरोत्तमाः
 सर्वपापविनिर्मुक्तागच्छंतिहरिमंदिरम् ४५
 यावंत्यन्नानिभोविप्रयच्छतिक्षितिमंडले
 ब्रह्महत्याश्वतावंत्योनश्यंत्येवतपोधन ४६
 यच्छतांचान्नदानानिशरीराणिचपातकम्
 गात्राणिगृह्णतांत्यक्त्वासहसायांतिशौनक ४७
 अतःपापिष्ठचान्नानिनगृह्णंतिमनीषिणः
 गृह्णंतिमोहाद्येमूढाभवंतिपापभागिनः ४८
 कुर्याद्दूमिष्ठमुदकंचैकंभोद्विजसत्तम
 सर्वपापैर्विनिर्मुक्तोवजेत्सहरिमंदिरम् ४९
 प्रयत्नेनद्विजश्रेष्ठकर्तव्योधनसंचयः
 संचितंचधनंब्रह्मन्दानकर्मणिविक्षिपेत् ५०
 रणंतियेचकार्पणयाद्धनंतेचातिदुःखिनः
 अंतेसर्वधनंत्यक्वानिःस्वागच्छंतिभोमुने ५१
 मानवायेसदादानंदत्वादत्वादरिद्रिति
 दरिद्रास्तेनविज्ञेयानरलोकेमहेश्वराः ५२
 परलोकेद्विजव्याघ्रसाधुसंयमवर्जिते
 निर्दयेबंधुहीनेचनदत्तंनोपतिष्ठते ५३
 स्थितेधनेनरोयोवैनाशनातिनददातिसः
 दरिद्रइवविज्ञेयःप्रेत्यनिश्चासमुत्सृजेत् ५४
 तपसोऽपिवरंदानंप्रोक्तंचतत्वदर्शिभिः
 अतोयताद् द्विजश्रेष्ठदानकर्मसमाचरेत् ५५
 दातादानंनदद्याद्वैसमुत्सृज्यद्विजातये
 सयातिनिरयंघोरंसर्वजंतुभयावहम् ५६
 दानंदाताप्रतिग्राहीनस्मरेच्चनयाचते
 निरयेचोभयोर्वासोयावद्यन्दिवाकरौ ५७
 ब्रह्महत्यादिपापानियानिवैद्विजसत्तम

तानिदानेनहन्यंतेतस्माद्वानंसमाचरेत् ५८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेब्रह्मरवंडेसूतशौनकसंवादे
चतुर्विंशतितमोऽध्यायः २४

पंचविंशतितमोऽध्यायः

शौनकउवाच

श्रीपदंविष्णुचरितंसर्वोपद्रवनाशनम्
सर्वपापक्षयकरंदुष्टग्रहनिवारणम् १
विष्णुसान्निध्यदंचैवचतुर्वर्गफलप्रदम्
यःशृणोतिनरोभक्त्याचांतेयातिहरेगृहम् २
नामोद्वारणमाहात्म्यंश्रूयतेमहदद्वुतम्
यदुद्वारणमात्रेणनरोयायात्परंपदम् ३
तद्वदस्वाधुनासूतविधानंनामकीर्तने

सूतउवाच

शृणुशौनकवद्यामिसंवादंमोक्षसाधनम् ४
नारदःपृष्ठवान्पूर्वकुमारंतद्वदामिते
एकदायमुनातीरेनिविष्टंशांतमानसम् ५
सनत्कुमारंप्रच्छनारदोरचिताञ्जलि
श्रुत्वानानाविधानंधर्मान्धर्मव्यतिकरांस्तथा ६

श्रीनारदउवाच

योऽसौभगवताप्रोक्तोधर्मव्यतिकरोनृणाम्
कथंतस्यविनाशःस्यादुच्यतांभगवत्प्रिय ७

श्रीसनत्कुमारउवाच

शृणुनारदगोविंदप्रियगोविंदधर्मवित्
यत्पृष्टंलोकनिर्मुक्तिकारणंतमसःपरम् ८
सर्वाचारविवर्जिताःशठधियोव्रात्याजगद्वन्नकाः
दंभाहंकृतिपानपैशुनपराःपापाश्चयेनिष्टुराः ९
येचान्येधनदारपुत्रनिरताःसर्वेऽधमास्तेऽपि हि
श्रीगोविंदपदारविंदशरणाःशुद्धाभवंतिद्विज १०
तमपिदेवकरंकरुणाकरस्थविरजंगममुक्तिकरंपरम्

अतिचरंत्यपराधपराजनायइहतान्वपतिध्रुवनामहि ११
 सर्वापराधकृदपिमुच्यतेहरिसंश्रयः
 हरेरप्यपराधान्यःकुर्याद् द्विपदपांसनः १२
 नामाश्रयःकदाचित्स्यात्तरत्येवसनामतः
 नाम्नोहिसर्वसुहदोऽह्यपराधात्पतत्यधः १३
 श्रीनारदउवाच
 केतेऽपराधाविप्रेद्वनाम्नोभगवतःकृताः
 विनिब्रंतिनृणांकृत्यंप्राकृतंह्यानयंतिच १४
 श्रीसनत्कुमारउवाच
 सतांनिंदानाम्नःपरमपराधंवितनुते
 यतःरव्यातिंयांतंकथमुसहतेतद्विगरहाम्
 शुभस्यश्रीविष्णोर्यइहगुणनामादिसकलं
 धियाभिन्नंपश्येत्सखलुहरिनामाहितकरः १५
 गुरोरवज्ञाश्रुतिशास्त्रनिंदनंतर्थवादोहरिनाम्निकल्पनम्
 नामापराधस्यहिपापबुद्धिर्नविद्यतेतस्ययमैर्हिशुद्धिः १६
 धर्मव्रतत्यागहुतादिसर्वशुभक्रियासाम्यमप्रमादः
 अश्रद्धानोविमुखोऽप्यशृणवन्यश्चोपदेशःशिवनामापराधः १७
 श्रुत्वापिनाममाहात्म्यंयःप्रीतिरहितोऽधमः
 अहंममादिपरमोनाम्निसोऽप्यपराधकृत् १८
 एवंनारदशंकरेणकृपयामह्यंमुनीनांपरं
 प्रोक्तंनामसुखावहंभगवतोवर्ज्यसदायन्नः
 येज्ञात्वापिनवर्जयंतिसहसानाम्नोऽपराधान्दश
 क्रुद्धामातरमप्यभोजनपराःखिद्यंतितेबालवत् १९
 अपराधविमुक्तोहिनाम्निजप्रसंसदाचर
 नाम्नैवतवदेवर्षेसर्वसेत्यतिनान्यतः २०
 श्रीनारदउवाच
 सनत्कुमारप्रियसाहसानांविवेकवैराग्यविवर्जितानाम्
 देहप्रियार्थात्मपरायणानांमुक्तापराधाःप्रभवंतिनःकथम् २१
 श्रीसनत्कुमारउवाच
 जातेनामापराधेतुप्रमादेतुकथंचन

सदासंकीर्तयन्नामतदेकशरणोभवेत् २२
 नामापराधयुक्तानांनामान्येवहरंत्यघम्
 अविश्रांतिप्रयुक्तानितान्येवार्थकराणियत् २३
 नामैकंयस्यचिह्नंस्मरणपथगतंशोत्रमूलंगतंवा
 शुद्धंवाऽशुद्धवर्णव्यवहितरहितंतारयत्येवसत्यम्
 तद्वेदेहद्रविणजनितालोभपाखरणडमध्ये
 निक्षमस्यान्नफलजनकंशीघ्रमेवात्रविप्र २४
 इदंरहस्यंपरमंपुरानारदशंकरात्
 श्रुतंसर्वाशुभहरमपराधनिवारकम् २५
 विदुर्विष्णवभिधानंयेह्यपराधपरानराः
 तेषामपिभवेन्मुक्तिःपठनादेवनारद २६
 नाम्नोमाहात्म्यमखिलंपुराणेपरिगीयते
 ततःपुराणमखिलंश्रोतुमर्हसिमानद २७
 पुराणश्रवणेश्रद्धायस्यस्याद्भ्रातरन्वहम्
 तस्यसाक्षात्प्रसन्नःस्याच्छिवोविष्णुश्वसानुगः २८
 यत्स्नात्वापुष्करेतीर्थेप्रयागेसिंधुसंगमे
 तत्कलंद्विगुणंतस्यश्रद्धयावैशृणोतियः २९
 येपठंतिपुराणानिशृणवंतिचसमाहिताः
 प्रत्यक्षरंलभंत्येतेकपिलादानजंफलम् ३०
 अपुत्रोलभतेपुत्रंधनार्थीलभतेधनम्
 विद्यार्थीलभतेविद्यांमोक्षार्थीमोक्षमाप्नुयात् ३१
 येशृणवंतिपुराणानिकोटिजन्मार्जितंखलु
 पापजालंतुतेहत्वागच्छंतिहरिमंदिरम् ३२
 पुराणवाचकंविप्रंपूजयेद्वक्तिभावतः
 गोभूहिरण्यवस्त्रैश्चगंधपुष्पादिभिर्मुने ३३
 कांस्यैर्विनिर्मितंपात्रंजलपात्रंमुदान्वितः
 कर्णकुंडलकंचैवमुद्रिकांस्वर्णनिर्मिताम् ३४
 आसनंतुतथादद्यात्पुष्पमाल्यंतपोधन
 वित्तशाठयंनकुर्वीतदानंहीनफलंयतः ३५
 पुराणंवाचयेद्विप्रसर्वकामार्थसिद्धये

सुवर्णरजतंवस्त्रंपुष्पमाल्यंतुचंदनम् ३६
 दद्याद्योपुस्तकंभक्त्यासगच्छेद्विरमंदिरम्
 कुर्वतिविधिनानेनसंपूर्णपुस्तकंचये
 तेषांनामानिलिपेतचित्रगुप्तोऽचनादद्विज ३७

इति श्रीपाद्येमहापुराणेब्रह्मरखण्डेसूतशौनकसंवादे
 पंचविंशतितमोऽध्यायः २५

षड्विंशतितमोऽध्यायः

शौनकउवाच
 श्रोतुमिच्छामितेप्राज्ञकथयस्वसमूलकम्
 प्रतिज्ञापालनेपुरायंखंडनेकिंचकिल्बिषम् १
 अनृतेशपथेकिंवासत्येकिंचिद्वेन्मुने
 दक्षिणंकिंकरंदत्वाकृपांकृत्वाकृपार्णव २
 सूतउवाच
 शृणुष्वमुनिशार्दूलकथयामिसमूलतः
 वैष्णवानांत्वमग्रयोऽसिसर्वलोकहितेरतः ३
 धेनूनांतुशतंदत्वायत्कलंलभतेनरः
 तस्माल्कोटिगुणंपुरायंप्रतिज्ञापालनेद्विज ४
 प्रतिज्ञाखंडनान्मूढोनिरयंयातिदारुणम्
 शतमन्वंतरंयावत्प्यतेनात्रसंशयः ५
 ततोऽत्रजन्मचासाद्यनिर्धनस्यनिकेतने
 अन्नवस्त्रैर्विहीनःस्याक्लेशीचापिस्वकर्मणा ६
 सत्येनशपथंकुर्यादेवाग्निगुरुसन्निधौ
 तावद्वहतिवैगात्रंविष्णोर्वशोनलुप्यते ७
 मिथ्यायांशपथेविप्रकिमहंवच्मिसांप्रतम्
 शतमन्वंतरंविप्रनिरयंमिथ्ययाकिमु ८
 निर्माल्यंश्रीहरेःस्पृष्ट्वासत्येनमुनिपुंगव
 गृहीत्वापुरुषान् सप्तपच्यतेनिरयेचिरम् ९
 कदाचिज्ञन्मसंप्राप्यकुष्ठीचप्रतिजन्मनि
 सत्येनैवंभवेद्विप्रअनृतेवैकिमुच्यते १०

योमत्यौदक्षिणंदत्वाकरंतप्रतिपाल्यते
 तस्यप्राप्निर्भवेत्कृष्णः सत्यंसत्यंवदाम्यहम् ११
 करंदत्वातुयोमत्यौवचनस्यचपालनम्
 तावन्नकुर्यात्पितरः प्राप्नुवंतिचयातनाम् १२
 स्वयंतुमुनिशार्दूलनिरयंचातिदारुणम्
 उद्धारंकोटिपुरुषैर्मृतोयातिनसंशयः १३
 शौनकउवाच
 कृष्णप्राप्निः पुराकस्यकरस्यप्रतिपालनात्
 दक्षिणस्यमुनेबूहिश्रोतुमिच्छामिसादरात् १४
 सूतउवाच
 पुराकिंचित्पुरेशूद्रोनाम्नासीद्वीरविक्रमः
 बह्वाशीपृथुलांगश्चबहुवक्तातिसुंदरः १५
 धनवान्पुत्रवान्सभ्योविद्वान् सर्वजनप्रियः
 विप्राणामतिथीनांचपूजकः सर्वदैवतु १६
 पितृभक्तोद्विजश्रेष्ठप्रतिज्ञापालकः सदा
 वाचांगुरुजनानांचपालकोहरिसेवकः १७
 एकदासुंदरोगेहंश्चपचस्तस्यछघ्ना
 प्राप्नोधृत्वाब्राह्मणस्यरूपंवैतरुणः सुधीः १८
 ब्राह्मणउवाच
 शृणुमेवचनंधीरममजायामृताशुभा
 किंकरोमिकवगच्छामिकथयाद्यानुकंपया १९
 विवाहंयोजनः कुर्याद्ब्राह्मणंचविशेषतः
 किंचदानैः किंचतीर्थैः किंयज्जैर्वतकोटिभिः २०
 इतिश्रुत्वात्वसौविप्रंचोक्तवान् वीरविक्रमः
 शृणुमेवचनंब्रह्मन् बालास्तिममकन्यका २१
 यदिच्छातेभवेद्विप्रदास्यामिविधिपूर्वकम्
 नयमेदक्षिणंहस्तंदास्यामिचान्यथानहि २२
 तस्यैतद्वचनंश्रुत्वाजग्राहदक्षिणंकरम्
 श्वपचोहर्षयुक्तोवैप्रोवाचवचनंत्विति २३
 ब्राह्मणउवाच

कृत्वा शुभक्षणं मह्यं देहिकन्यां शुभान्विताम्
 विलंबेबहुविघ्नस्यादितिशास्त्रेषु निश्चितम् २४
 वीरविक्रमउवाच
 तु भ्यंश्वः कन्यकां ब्रह्मन् दास्यामि नास्ति चान्यथा
 दक्षिणं चकरं दत्वानकुर्यात्पुरुषाधमः २५
 सूतउवाच
 ब्राह्मणं कृष्णशर्मणं चाहूयाकथयन्मुने
 पुरोहितमिदं सर्वप्रोवाच संविदं द्विज २६
 कथं विप्रायते कन्यां शूद्रायदातु मिच्छसि
 अज्ञातायाकुलीनायनददस्व विशेषतः २७
 ऊचुस्तज्ञातयः सर्वेजनकाद्यास्तपोधन
 अस्माकं वचनं तातशृणुष्व वीरविक्रम २८
 नज्ञायते कुलं यस्य देशगोत्रधनं तथा
 शीलं वयस्तस्य कन्यास्वजनैर्न चदीयते २९
 सउवाच द्विजश्रेष्ठ दत्तं मेदक्षिणं करम्
 कदाचिदन्यथा कर्तुनशक्नोमि च सर्वथा ३०
 इत्युक्त्वा तान्स विप्राय कन्यां दातुं प्रचक्रमे
 दृष्टेतज्ञातयः सर्वे विस्मयमद्भुतं युः ३१
 सत्यं तद्वचनं श्रुत्वा शंखचक्रगदाधरः
 आविर्बभूव सहस्राचारुह्यगरुडं मुने ३२
 श्रीभगवानुवाच
 धन्यं तेच कुलं धर्माधन्यस्तेजननीपिता
 धन्यं तेव चनं सत्यं धन्यं तेदक्षिणं करम् ३३
 धन्यं कर्मचते जन्म त्रैलोक्ये नैव विद्यते
 एवं तेकर्मणा साधो चोद्धारं कुरुषे कुलम् ३४
 सूतउवाच
 एवं ब्रुवति श्रीकृष्णो विमानं स्वर्णनिर्मितम्
 आगतं हरिगणैर्युक्तं सर्वत्र गरुडध्वजम् ३५
 सर्वतस्य कुलं ब्रह्मन् सक्षपाकपुरोहितम्
 रथेचारोपयामास शंखपद्मधरः स्वयं ३६

गृहीत्वातान् हरिः सर्वान् गतो वै कुंठ मंदिरम्
 तत्र तस्थौ चिरंते च कृत्वा भोगं सुदुर्लभम् ३७
 वचनं लंघये द्यस्तु यस्तु वादचिरांकरम्
 स कुलो निरयं याति सत्यं सत्यं वदा म्यहम् ३८
 तस्यान्वं तु जलं ब्रह्मन्न ग्राह्यं पितृदैवतैः
 त्यक्त्वा धर्मो गृहं तस्य भीत्याया तिद्विजोत्तम् ३९
 दत्त्वा शांयोजनः कुर्यान्न विराशयं चैव मूढधीः
 स स्वकान्कोटि पुरुषान् गृहीत्वा न रक्षते ४०
 वचनं लंघये द्यस्तु धर्मस्तस्य विलंघति
 नृपाग्नितस्करैर्विप्रसत्यं सत्यं सुनिश्चितम् ४१
 स्वर्गोत्तरमिमं सम्यक्श्रुत्वा स्वर्गोत्तरं वजेत्
 जीवन्मुक्तस्त्वहामुत्रकृष्णारव्यंधामचोत्तमम् ४२
 इति श्रीपाद्येमहापुराणे ब्रह्मखण्डे सूतशैनकसंवादे
 षडिंवशतितमोऽध्यायः २६

इति स्वर्गोत्तरापरनामकं ब्रह्मखण्डं संपूर्णम्
 इति श्री पाद्ये महापुराणे चतुर्थं ब्रह्मखण्डं समाप्तम्